

عنوان پروژه:

پروکسی سرورهای SIP

و امنیت آن با استفاده از مدل سازی

نام و نام خانوادگی:

استاد راهنما:

رشته و مقطع:

کارشناسی نرم افزار کامپیوتر

شماره دانشجویی:

ترم/سال:

تقديم به :

تشکر و قدر دانی:

چکیده

شبکه IMS با معماری مبتنی بر IP و بر اساس استانداردهای موسسه 3GPP در شبکه های سلولی میتواند به عنوان هسته شبکه های NGN مد نظر قرار گیرد. این شبکه سیگنالینگ SIP را برای کنترل ارتباطات کاربر تا شبکه بین گره های سرویس شبکه و سرور ها و پروکسی ها در نظر گرفته است. در شبکه IMS با توجه به الزامی بودن ثبت نام کاربران و اضافه شدن برخی سرآیند ها به سیگنالینگ SIP حملاتی، متفاوت از VOIP رخ می دهد که منجر به آسیب پذیری ها در پروکسی SIP می شود. یکی از روش های تحلیل آسیب پذیری سیستم ها به منظور ارتقای امنیتی آنها مدل سازی سیستم از طریق روش های مدل سازی موجود می باشد. یکی از روشهای مدل سازی موجود TVRA است که توسط موسسه استاندارد سازی ETSI در سال ۲۰۰۳ پیشنهاد و کامل شده است.

در این روش مرحله به مرحله اهداف امنیتی، نقاط ضعف سیستم، سرمایه ها و دارایی های سیستم به همراه تهدیدها و حملات به نقاط ضعف بررسی شده است. با استفاده از این روش پروکسی سرورهای SIP در چارچوب IMS مدل شده است. مدلسازی پروکسی SIP به مشخص شدن آسیب پذیری های آن در شبکه IMS کمک می نماید. تحلیل این آسیب پذیری ها روش بهینه در طراحی و پیاده سازی را به همراه ارتقای امنیتی پروکسی و کاهش هزینه ها به دنبال خواهد داشت. در روند این عمل ابتدا اهداف امنیتی سرور ها، سرمایه ها و دارایی های منطقی و فیزیکی این سرور ها به همراه نقاط ضعف، آسیب پذیری ها و حملات شایع بر روی سرور ها بررسی شده و در انتها جدول تمهیدات امنیتی تعریف شده ارائه شده است.

کلمات کلیدی: IMS SIP ، TVRA ، پروکسی سرور SIP ، آسیب پذیری ، تهدید

فهرست مطالب

۱	فصل اول : مقدمه
۱-۱-۱	مقدمه
۱-۱-۲	طرح مساله
۱-۱-۳	اهداف
۱-۱-۴	ساختار
۵	فصل دوم : مروری بر موضوع
۲-۱	معرفی تاریخچه و معماری پروتکل‌های کلیدی ims
۲-۱-۲	معرفی پروکسی P_CSCF
۳-۱-۲	معرفی پروکسی I_CSCF
۴-۱-۲	معرفی پروکسی S_CSCF
۵-۱-۲	معرفی سرور HSS
۲-۲	معماری امنیتی IMS
۳-۲	ساختار سیگنالینگ و ویژگی‌های پیام‌های IMS SIP
۴-۲	تفاوت‌های سیگنالینگ VOIP SIP و IMS SIP
۱-۴-۲	کیفیت سرویس
۲-۴-۲	استفاده مفید و موثر از منابع
۳-۴-۲	فشرده سازی پیامها
۴-۴-۲	ثبت نام قبل از دعوت ایجاد نشست
۵-۴-۲	امنیت
۵-۲	مکانیزم های امنیتی IMS SIP
۱-۵-۲	شناسه ISIM

۲۱	.....۲-۵-۲-حراز هویت
۲۱	.....۲-۵-۳-محرمانگی
۲۲	.....۲-۵-۴-یکپارچگی
۲۲	.....۲-۶-۳-ثبت نام کاربر SIP در IMS
۲۴	.....۲-۶-۱-مراحل انجام ثبت نام کاربر در شبکه IMS
۲۵	.....۲-۶-۲-دیاگرام ثبت نام در IMS از طریق IMS AKA

۲۹ فصل سوم : آسیب پذیری ها و روش های ارتقای امنیت سرورها

۳۰	.....۳-۱-مقدمه
۳۱	.....۳-۲-آسیب پذیری ها در پروتکل AKA شبکه IMS
۳۲	.....۳-۳-آسیب پذیری ها در ارتباط سرورهای SIP با کاربر
۳۳	.....۳-۳-۲-حمله وابسته به زمان

۳۷ فصل چهارم : روش مدل سازی TVRA

۳۸	.....۴-۱-مقدمه
۴۰	.....۴-۲-مراحل و چرخه مدل سازی به روش TVRA
۴۳	.....۴-۳-مراحل طراحی سیستم از طریق مدل سازی TVRA
۴۳	.....۴-۳-۱-تعیین اهداف امنیتی
۴۴	.....۴-۳-۲-تعیین نیازمندی های امنیتی
۴۴	.....۴-۳-۳-تعیین سرمایه ها و دارایی های سیستم
۴۵	.....۴-۳-۴-دسته بندی آسیب پذیری ها و تهدیدها
۴۶	.....۴-۳-۵-تعیین ریسک ها
۴۷	.....۴-۳-۶-تعیین تمهیدات امنیتی
۴۷	.....۴-۳-۷-کمی سازی تهدیدها برای اولویت بندی

۴-۴- نتیجه گیری مدلسازی سرور پروکسی SIP در چارچوب IMS.....۴۸

۴-۴-۱- نتیجه گیری.....۴۸

۴-۴-۲- فعالیت های آتی.....۴۹

مراجع.....۵۰

فهرست اشکال

۷	شکل (۱-۲) معماری تابعی در IMS
۱۰	شکل (۲-۲) معماری امنیتی IMS
۲۶	شکل (۳-۲) احراز هویت کاربر شبکه با IMS AKA
۳۳	شکل (۱-۳) دسته بندی حملات در معماری IMS
۳۵	شکل (۲-۳) Register Flooding Attack
۳۶	شکل (۳-۳) Invite Flooding Attack
۳۹	شکل (۱-۴) مراحل مدلسازی TVRA
۴۱	شکل (۲-۴) مدل امنیتی TVRA
۴۲	شکل (۳-۴) مراحل مدلسازی TVRA

فهرست جداول

جدول (۱-۴) شدت حمله..... ۴۵

فصل اول:

مقدمه

۱-۱- مقدمه

بهبود امنیت سیستم و افزایش اطمینان از عملکرد آن از دید محرمانگی، یکپارچگی و احراز هویت مستلزم تعیین نیازمندیها، اهداف امنیتی، حملات و تهدیدها می باشد. انجام این مراحل در بهبود پیاده سازی یک سیستم موثر خواهد بود. مدل سازی امنیتی سیستم سرور SIP در شبکه IMS از این طریق یک راه در ارتقای امنیت شبکه و سرورهای پروکسی آن می باشد. در این پژوهش با هدف شناسایی نقاط ضعف امنیتی پروتکل SIP تلاش شده است با استفاده از متودولوژی TVRA رفتار یک پروکسی SIP مدل شود.

۱-۲- طرح مساله

اهمیت امنیت و سرمایه های مادی و مهنوی شرکت های مختلف باعث شده است که امروزه متدولوژی ها و روش های مختلفی برای ارزیابی ریسک و تهدیدات در سیستم های مختلف وجود داشته باشد. هر چند از نقطه نظر نحوه مدلسازی و نوع پیاده سازی ممکن است تفاوت هایی بین این متدولوژی وجود داشته باشد ولی هدف همه این روش ها ارائه پاسخ مناسب به سوالاتی مشابه سوالات زیر است:

۱- چه مواردی در سیستم نیاز به مراقبت دارند؟

۲- چه مواردی تهدید و آسیب پذیری سیستم هستند؟

۳- پیامد آسیب یا تخریب سیستم چیست؟

۴- چه مواردی برای سازمان ارزشمند است؟

۵- چه کارهایی میتوان در جلوگیری و کاهش هزینه های تخریب سرمایه های سازمان انجام داد؟

به طور خلاصه می توان گفت که هدف نهایی و خروجی اصلی در ارزیابی تهدیدها و ریسک در یک سیستم، ارائه پیشنهاداتی برای به حد اکثر رسانیدن حفاظت از محرمانگی، یکپارچگی و در دسترس بودن است. این

پیشنهادات حفاظتی باید به گونه ای باشد که اختلالی در عملکرد سیستم پایه از نظر سرعت و نحوه استفاده ایجاد نکنند. مراحل اصلی ارزیابی ریسک شامل موارد زیر است :

۱- تعیین محدوده سیستم و دارایی ها

۲- جمع آوری داده ها

۳- تحلیل سیاست ها و رویه ها

۴- تحلیل تهدید ها

۵- تحلیل آسیب پذیری ها

۶- ارزیابی مقبولیت ریسک

استفاده از روش های استاندارد نظیر TVRA می تواند ارزیابی درستی از عملکرد سیستم در زمان وقوع حملات ارائه نماید . مدل TVRA توسط موسسه ETSI به عنوان یک روش مدل سازی سیستم ارائه شده است تا با شناسایی تهدیدات مربوط به سرمایه های سیستم ، تمهیدات امنیتی و حفاظتی ضروری را برای کاهش ریسک ها و ارتقای امنیتی سیستم پیشنهاد دهد . به صورت خلاصه ، در تعریف مدل TVRA می توان گفت : هر سیستمی که طراحی می شود دارای ارزش ها و دارایی هایی است که ممکن است ضعف هایی داشته باشد. تا زمانی که این ضعف ها مورد تهدید قرار نگیرند سیستم مشکلی ندارد. زمانی که تهدید ها و حملاتی بر اساس نقاط ضعف یک سیستم تعریف و عملی شد ، آن سیستم آسیب پذیری هایی خواهد داشت. طراحی هر سیستم اهداف امنیتی تعیین شده ای دارد که این اهداف با تهدید ها مختل می شوند. با مدل نمودن یک سیستم با روش TVRA ارتباط بین نقاط ضعف ، تهدیدها ، اهداف امنیتی و تمهیدات امنیتی به دست می آید . این مدل سازی دارای مراحل زیر است :

۱- تعیین اهداف و نیازمندیهای امنیتی سیستم

۲- تعیین ارزشها و دارایی ها

۳- تعیین ضعف های سیستم

۴- دسته بندی حملات و تهدیدها

۵- تعیین تمهیدات امنیتی

۱-۳- اهداف

با تعیین مراحل ذکر شده در مدل سازی یک سیستم قبل از طراحی آن ، آسیب پذیری های سیستم بدست می آید. این آسیب پذیری ها تابعی وابسته به ارزش ها ، نقاط ضعف ، حملات و تهدیدها و اهداف امنیتی است. با مد نظر قرار دادن آسیب پذیری های بدست آمده از مدلسازی می توان در زمان پیاده سازی سیستم ، موارد لازم و تمهیدات امنیتی را در نظر گرفت. می توان با کمک جدول نهایی ارائه شده تعادلی بین هزینه ها در زمان طراحی یک پروکسی SIP ایجاد کرد.

۱-۴- ساختار

در این پژوهش ابتدا معرفی مختصری از معماری و ساختار شبکه IMS تعیین جایگاه سرورهای SIP ، ساختار سیگنالینگ SIP ، روش های ثبت نام کاربر و تشکیل مکالمه تشریح می شود. این موارد مختصری از اطلاعات مربوط به تعیین جایگاه سرور ها و موقعیت آن در معماری IMS را نشان داده و چگونگی سیگنالینگ را توضیح می دهد. در بخش بعدی آسیب پذیری ها و روش های ارتقای امنیت ارائه شده. نمونه فعالیت ها و اقدامات انجام شده در مقابله با انواع حملات و تهدیدهای سرورها و فعالیتهای مشابه در بهبود عملکرد امنیتی سیگنالینگ SIP و پروکسی سرورهای آن در شبکه IMS از نظر امنیتی بررسی و تحلیل شده است. هر کدام از این موارد دارای نقاط ضعف و قوتی می باشد که در بخش مربوطه بحث شده است. در بخش بعدی مدل سازی به روش TVRA تشریح می شود و تمام مراحل این استاندارد با توجه به مراجع استاندارد شده مربوطه توضیح داده

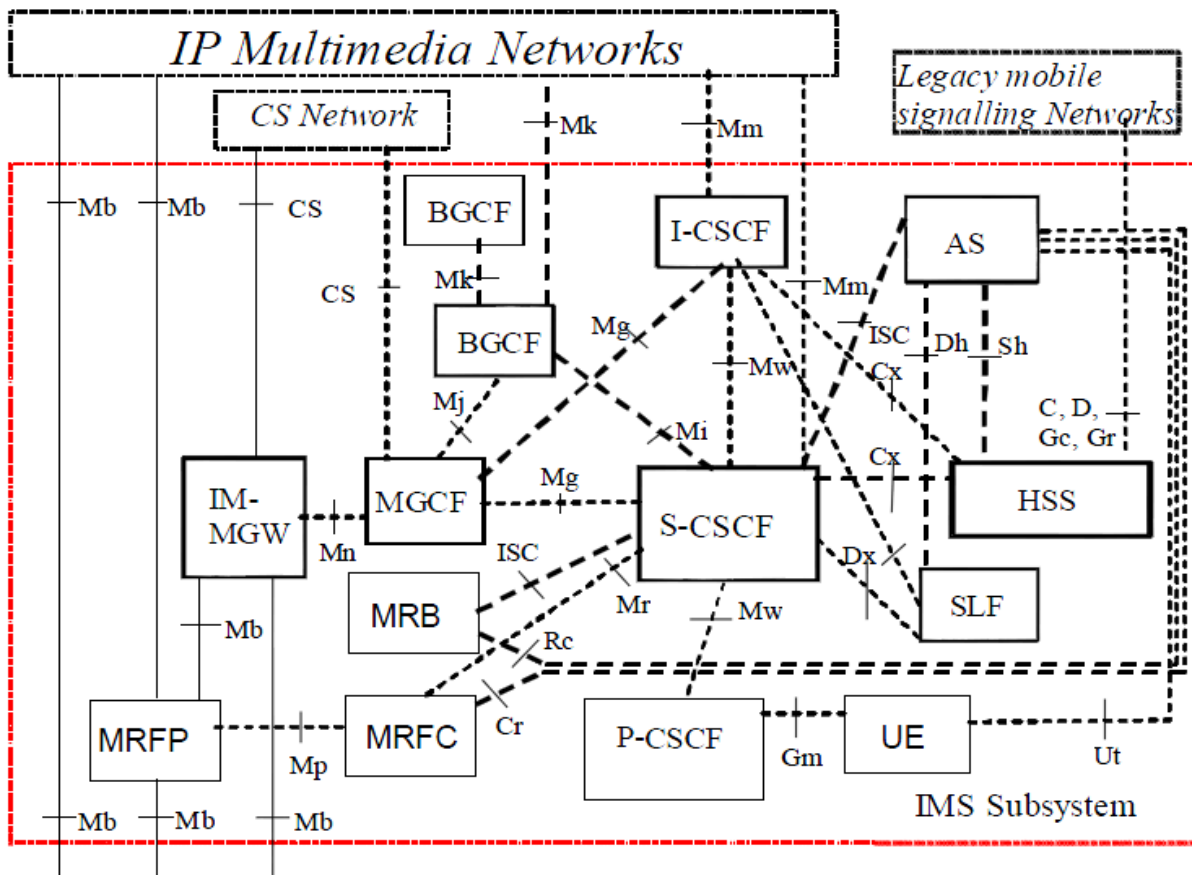
شده است و پس از آن پروکسی SIP مدل شده تشریح شده است و جدول های نهایی مدل شده سرور SIP با توجه به مراحل و موارد تعیین شده در استاندارد بدست آمده است. در انتها مراجعه و منابه به صورت فهرسا آمده است.

فصل دوم:

مروری بر موضوع

۲-۱- معرفی تاریخچه و معماری و پروتکل های کلیدی IMS

شبکه های ارتباطی بین کاربران دارای فناوری های ارتباطی متفاوت می باشد. این فناوری ها نیازمند یک هسته ارتباطی می باشند که تعامل بین آن ها را برقرار نماید. ایجاد تعامل بین فناوری های دسترسی متفاوت مستلزم تعریف واسطه های ارتباطی بین هسته شبکه های متفاوت می باشد. روش دیگری نیز برای این امر می توان پیشنهاد نمود. این روش استفاده از یک هسته مشترک برای تمام فناوری های متفاوت ارتباطی موجود می باشد که فناوری ها در خواسته های ارتباط یک هسته مشترک می باشد که فناوری های ارتباطی IMS را گریخته و تحلیل می نماید. فناوری هسته بی سیم، سیمی، ثابت و داده را ارتباط می دهد. این سیستم با استفاده از سیگنالینگ های ارتباطی مختلف نظیر SIP، به منظور تولید نشست ها، Diameter برای فرآیند AAA و سیگنالینگ های بخش رسانه نظیر RTP، SDP فعالیت می کند. معرفی آسیب پذیری های SIP و حملات آن و مدل نمودن آن مستلزم آشنایی اولیه با سیستم IMS و معماری آن می باشد. معماری IMS توسط موسسات 3GPP و ETSI در استانداردها تشریح شده است. استاندارد 3GPP TS23.229 معماری IMS و استاندارد 3GPP TS33.203 معماری امنیتی IMS را تشریح می نماید. پروتکل SIP در اواخر سال ۱۹۹۶ به عنوان یک جزء از مجموعه پروتکل های Mbone مطرح گردید و در سال ۱۹۷۰ اولین تجربه در انتقال صوت بر روی شبکه های مبتنی بر IP با استفاده از استاندارد SIP به وجود آمد. در این فصل مشخصه های معماری IMS امان ها و عناصر آن را به همراه مختصری از وظایف این عناصر مخصوصا سرور های سه گانه آن را تشریح می نمایم. معماری IMS یک معماری مبتنی بر IP می باشد و سرویس های چند رسانه ای را بر اساس فناوری IP برقرار می نماید این معماری را موسسه 3GPP تعریف نموده است و بخش کنترل و حامل های رسانه و سیگنالینگ های مربوطه جدا از هم هستند و لایه دسترسی شبکه مستقل از فناوری مربوط می باشد. این معماری توسط 3GPP2، ETSI، ITU-T به عنوان هسته لایه کنترل شبکه های NGN پذیرفته شده است. معماری تابعی در IMS دارای سه سطح کاربرد، کنترل، انتقال و دسترسی می باشد که سیگنالینگ SIP در لایه کنترل آن می باشد و ارتباط همه کاربران از طریق IP با این سیگنالینگ با IMS برقرار می شود.

شکل (۱-۲) معماری تابعی در IMS

توابع مهم شبکه IMS مرتبط با SIP شامل سرور های S-CSCF ، I-CSCF ، P-CSCF ، تابع و سرور داده های کاربران (HSS) می باشد . بین سه سرویس دهنده S-CSCF ، P-CSCF اهمیت بیشتری دارند. در این تحقیق سه تابع یاد شده مورد مطالعه قرار می گیرد و سیگنالینگ SIP در ارتباط با کارکردهای این توابع و بررسی و مدل می شود.

۲-۱-۲- معرفی پروکسی P-CSCF

این تابع یکی از سرورهای مهم سیگنالینگ SIP می باشد که اولین نقطه اتصالی کابر به شبکه IMS و سرویس های آن می باشد. این سرور توسط DHCP و یا PDP به دست آمده است و ایجاد ارتباط امن با کاربر را بر عهده

دارد. این سرور با دریافت پروفایل کاربر از HSS توسط واسط Cx تشخیص می دهد که آیا یک کاربر اجازه استفاده از سرویسی خاص را دارا می باشد یا نه . مجاز شناسی منابع کاربران ، ارتباطات اضطراری ، کنترل کیفیت سرویس ، مونیترینگ ، فشرده سازی هدرها و شناسایی I-CSCF جزو وظایف این بخش است و وظیفه دریافت و ارسال پیام های سیگنالینگ را از/به کاربر IMS مهیا می شود. فشرده سازی پیامها ی ارسال با استفاده از الگوریتم های توافق شده انجام می شود . الگوریتم های مربوط به مکانیزم های امنیتی پروتکل های IPsec ، TLS نیز در این سرور نگهداری می شود. این سرور سر آیند های مربوط به این پروتکل ها را از پیام جدا کرده و آن را برای تحلیل ، به سرور I-CSCF تحویل می دهد . تمام کاربران از طریق این پروکسی به HSS ، S-CSCF متصل می شوند و این پروکسی وظیفه حفاظت از آن دو را برعهده دارد .

۲-۱-۳- معرفی پروکسی I-CSCF

این سرور از طریق HSS متوجه نوع S-CSCF مربوط به کاربر می شود تا درخواست کاربر را به آن سرور ارجاء دهد . مخفی نمودن پیکربندی شبکه IMS ، مهیا نمودن ورود کاربر به شبکه خانه در زمان جابه جایی به شبکه میزبان و محاسبات مربوط به صورت حساب کاربر (CDR) در این سرور انجام می شود . یک شبکه می تواند بیش از یک سرور I-CSCF داشته باشد. این سرور به عنوان یک دروازه برای شبکه IMS می باشد. این سرور وظیفه محافظت از پیکربندی شبکه میزبان را زمانی که پیام شبکه خارجی ارسال می شود بر عهده دارد. در این زمان سرآیندهای route ، record-route ، via رمز می شوند و تنها شبکه هایی که با شبکه میزبان قرارداد دارند کلیدهای رمزگشایی را در اختیار خواهند داشت. به این ترتیب تعداد هاب ها و نوع پیکربندی شبکه خانه (اطلاعات درون - route, record-route) محرمانه باقی می ماند .

۲-۱-۴- معرفی پروتکل S-CSCF

این سرور مهمترین سرور SIP در IMS و به صورت یک سرور state full می باشد. موقعیت و مکان کاربر را مشخص می نماید. ثبت نام کاربر و بهره برداری از آن از سرویس های شبکه را فراهم می نماید. پروتکل احراز هویت IMS AKA با استفاده از بردار احراز هویت ارسال شده از HSS به این سرور اجرا می شود. در زمانی که یک کاربر سرویس (as) بخواهد در مورد یک اتصال و درخواست SIP ارسال شده اطلاعاتی دریافت نماید از این پروکسی کمک میگیرد. اطلاعات دریافت شده از HSS در S-CSCF تحلیل و آنالیز شده و با توجه به این اطلاعات تصمیمات گرفته می شود. هر داده ای به ازای یک سرویس دهنده کاربردی ارسال می شود. این سرور امکان اتمام یک مکالمه را با توجه به اولویت بندی هایی که شبکه اعلام می نماید دارا می باشد. اطلاعات نیز در این سرور نگه داری می شود. این اطلاعات شامل آدرس HSS، پروفایل کاربر، آدرس P-CSCF، دامنه P-CSCF، شناسه عمومی کاربر، شناسه خصوصی کاربر و آدرس IP تجهیزات کاربر می باشد.

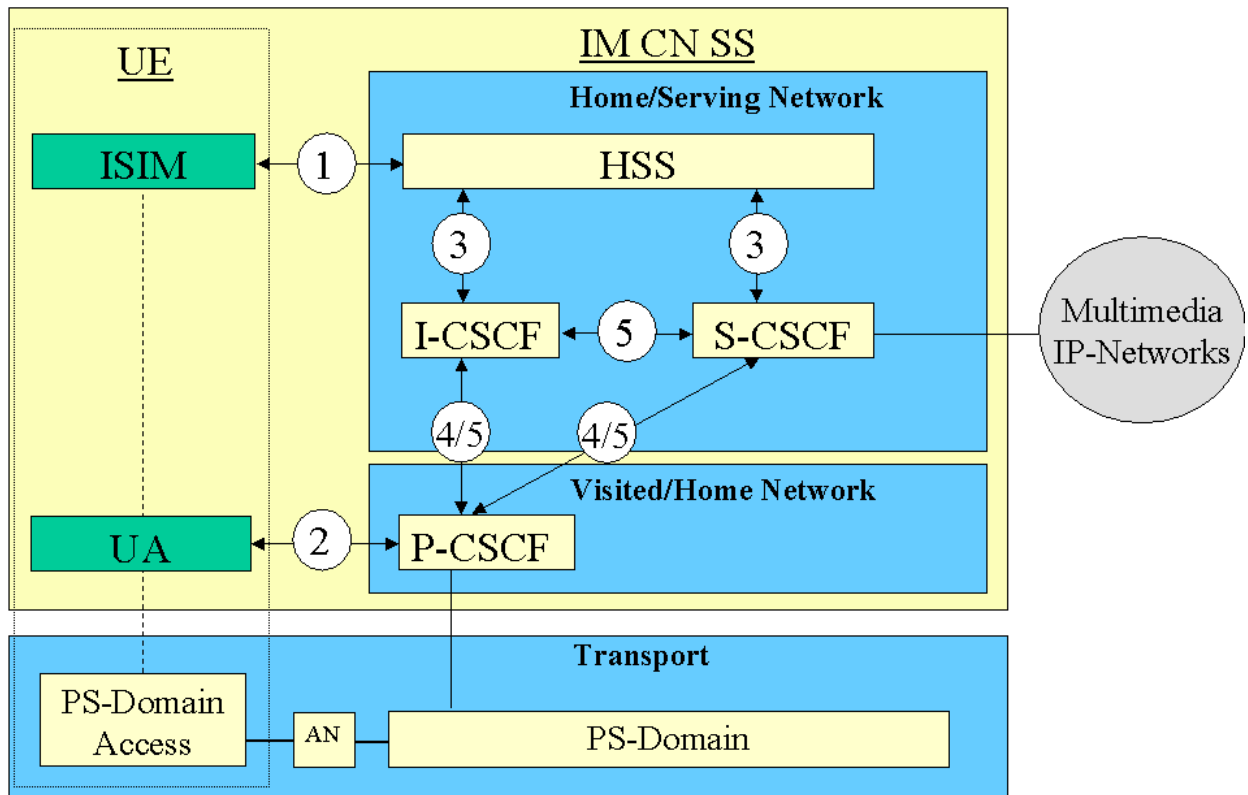
۲-۱-۵- معرفی سرور HSS

این سرور معادل HLR در شبکه 2G,3G می باشد. این تابع پایگاه داده اصلی شبکه IMS می باشد که داده های کاربران Ims، پروفایل کاربر، اطلاعات موقعیت کاربر و پروفایل سرور کاربردی در آن نگه داری می شود.

۲-۲- معماری امنیتی IMS

معماری امنیتی شبکه IMS شامل ارتباط امن بین واسط های نواح آن می باشد. این معماری در استاندارد 3GPP TSS 33.203 تعریف شده است و معماری امنیتی شبکه IMS را از دید موسسه 3GPP مشخص می

نماید . مطابق با استاندارد ذکر شده ، معماری امنیتی IMS دارای پنج بخش ارتباطی امن (SA) بین توابع IMS می باشد که در شکل زیر اشاره شده است. در ادامه بخش های ارتباطی امن اشاره شده در استاندارد را بررسی و مطالعه می نمایم.

شکل (۲-۲) معماری امنیتی IMS

SA1: احراز هویت دوسویه بین UE (ISIM) و هسته شبکه IMS می باشد و HSS مسوول شناسایی کاربر به سرور S-SCSF می باشد . کاربر دارای یک شناسه خصوصی (IMPI) و حداقل یک شناسه عمومی ماربر (IMPU) می باشد. ارتباط بین HSS و ISIM از طریق IMPI برقرار می شود و پروتکل ارتباطی AKA می باشد.

SA2: یک ارتباط ایمن بین تجهیزات کاربر و سرور P-CSCF برای محافظت از واسط ارتباطی Gm برقرار می نماید احراز هویت داده برقرار می شود به این معنی که داده ای که دسیده است قابل اعتماد و درست می باشد. تعریف واسط ارتباطی Gm در استاندارد 3GPP TS 23.002 تشریح شده است.

SA3: ارتباط امن بین پروکسی های SIP و HSS را در حوزه شبکه داخلی با واسط ارتباطی (Cx) برقرار می نماید. پروتکل ارتباطی diameter بر روی SCTP به همراه IPsec می باشد.

SA4: ارتباط امن پروکسی SIP را وقتی کاربر در شبکه میزبان است بین دو شبکه و برقرار می نماید. توضیحات مربوطه در استاندارد 3GPP TS 33 210 تشریح شده است. این ارتباط در زمانی که P-CSCF در شبکه میزبان واقع شده است؛ اعمال خواهد شد.

SA5: ارتباط امن بین پروکسی های درون شبکه با گره های SIP برقرار می نماید. این ارتباط برای زمانی است که کاربر در حوزه شبکه خانه است. توضیحات مرتبط با آن در استاندارد 3GPP TS 33.210 ارائه شده است.

به این پنج بخش ارتباطی امن دو بخش جدید SA7، SA6 نیز اضافه شده است. بخش SA6 ارتباط امن بین کاربردهای نصب شده در بخش تجهیزات کاربر و لایه کاربرد شبکه IMS می باشد.

بخش SA7 نیز ارتباط بین تجهیزات کاربر از طریق شبکه های دسترسی متنوع با شبکه میزبان می باشد.

SA6: ارتباط امن بین سرورهای کاربردی هسته IMS با کاربردهای نصب شده در UE را برقرار می کند. کاربردهای مبتنی بر HTTP در IMS توسط AS هدایت می شوند. پروکسی احراز هویت AP مسوول انجام این عملیات است. از استاندارد GBA، GAA و TLS برای ایجاد ارتباط ایمن استفاده می کنند. پروتکل TLS یک کانال امن ایجاد می کند.

SA7: ارتباط امن کاربر با شبکه IMS از طریق شبکه های دسترسی دیگر نظیر UMTS، WiMax، NGN در زمانی که کاربر در شبکه میزبان قرار دارد را برقرار می نماید.

با بررسی این دامنه های امنیتی جدا شده درون معماری IMS بخش های SA3 ، SA2 جزو مختصات پروژه قرار دارند. پس از معرفی معماری IMS و توابع و عناصر مرتبط با سیگنالینگ SIP ، در ادامه به ساختار سیگنالینگ SIP و معرفی مشخصه های کاربردی آن در IMS خواهیم پرداخت . آشنایی با ساختار این سیگنالینگ در شناسایی آسیب پذیری های آن و ارتقای امنیت آن مفید خواهد بود .

۲-۳- ساختار سیگنالینگ و ویژگیهای پیام های IMS SIP

پروتکل SIP جزو سیگنالینگ های کنترلی در معماری IMS می باشد . احراز هویت مبدا و مقصد در ارتباط ، احراز هویت یک ارتباط و پشتیبانی از ثبت نام ، اصلاح اطلاعات موقعیت های کاربران ، محرمانگی در سیگنالینگ مکالمه ها و جریانهای داده ای و غیره از وظایف این سیگنالینگ است . استاندارد 3GPP TS24.229 استانداردهای مربوط به اجرای SIP در Ims را توضیح داده است . این سیگنالینگ در دامنه PS و در سطح کاربر IMS مبادله می شود . مطابق با IETF RFC 3261 سیگنالینگ SIP دارای دو حالت در پیامهای ارسالی می باشد . پیامهای ارسالی شامل پیام درخواست و پیام ارسال می باشد . پیامهای در خواست نظیر invite ، bye منظور ایجاد تغییرات در یک اتصال ارسال می شوند ، در حالی که پیام های پاسخ نظیر ok برای توجه دادن به نتایج ناشی از ارسال در خواست می باشند . پیامهای در خواست شامل شش در خواست option ، ack ، invite ، cancel ، register ، bye می باشند و پیامهای پاسخ شامل سه دسته پیام 1xx,2xx,3xx,4xx,5xx,6xx می باشند .

آدرس دهی در SIP به صورت URI می باشد.

- یک پیام درخواست SIP حداقل دارای هدر فیلدهای TO,from,Cseq,Call-ID,Max-Forwards,Via

می باشد . موارد ذکر شده حداقل هدر فیلدهای ضروری در یک پیام sip می باشد .

- پارامتر via آدرس و مسیری از شبکه است که کاربر پاسخ درخواست هایش را خواهد گرفت .

- پارامتر branch شامل شناسه تراکنش در یک ارتباط می باشد .
- پارامتر to شامل نام کاربر و uri آدرسی می باشد که درخواست ارتباط با آن به سرور ارسال شده است.
- پارامتر from شامل نام کاربر و uri فرستنده درخواست است.
- پارامتر call-id نشان دهنده یک مکالمه و دیالوگ می باشد که شامل تمام مراحل ارتباط یک call و تنظیمات ددوباره و تغییرات تنظیمات در طول یک ارتباط است و شناسه یک نشست می باشد.
- پارامتر Cseq همان sequence number است و شامل متد درخواست یک شمارنده است که با هر بار ارسال درخواست در یک مکالمه افزایش می یابد . پارامتر Cseq برای پاسخ یک شمارنده جداگانه ای دراد و تنها برای درخواست ها است که شمارنده افزایش می یابد .
- پارامتر Max-Forwards برای محدود نمودن تعداد hop های انتقال درخواست است تا زمانی که به مقصد می رسد و با هر بار عبور از یک hop شمارنده آن کم می شود.
- متدهای سیگنالینگ sip همان نوع یک پیام هستند و توضیحات اضافی راجع به نوع درخواست و برخی ویژگی های ارتباط درخواستی توسط کاربر را در بر دارند . هیچ متد اضافی در IMS برای sip تعریف نشده است و تمام متدهای تعریف شده در voip در شبکه Ims قابل استفاده می باشند.

۲-۴- تفاوت های سیگنالینگ IMS SIP و VOIP SIP

در ادامه تفاوت ها و ویژگی های سیگنالینگ SIP در شبکه IMS با سیگنالینگ در شبکه VOIP تشریح

می شود .

۲-۴-۱- کیفیت سرویس

یکی از تفاوت های اصلی این دو شبکه، پشتیبانی از کیفیت سرویس در سیگنالینگ است SIP شبکه IMS که افزایش کارایی سرویس های ارائه شده به کاربران را به دنبال خواهد داشت. کیفیت سرویس مستلزم ذخیره منابع درون شبکه به منظور تامین سطح کیفیت درخواستی کاربر می باشد. با تخصیص منابع لازم در شبکه IMS به سرویس ها، کاربران سطح کیفیت و چگونگی خدمات ارائه شده از شبکه را تعیین می کنند. شبکه IMS با توانایی در ذخیره منابع و یا اولویت بندی ترافیک در ارسال پیام ها به شبکه، امکان ارتقای سطح سرویس را فراهم می نمایند. کنترل سطح سرویس از طریق ارتباط با زیرساخت فیزیکی و کنترل آن امکان پذیر میشود. تضمین و ارائه کیفیت سرویس در IMS بر عهده سرور P-CSCF و از وظایف این سرور است.

۲-۴-۲- استفاده مفید و موثر از منابع

شبکه IMS به عنوان هسته شبکه های سیار نظیر UMTS طراحی شده است. در این شبکه ها پهنای باند شبکه محدود است و این یکی از محدودیت های موجود در شبکه های سیار نسبت به شبکه های سیمی می باشد که استفاده مفید و موثر از منابع را در شبکه IMS الزامی می نماید. این محدودیت ها بین کاربر و نقطه دسترسی به شبکه شامل انرژی، مقدار ظرفیت CPU سرورها، تجهیزات کاربر و تعداد کاربرانی که منابع را به صورت مشترک استفاده می نمایند، می باشد. استفاده موثر و کارا از پهنای باند آزاد شبکه یکی از مواردی است که بین IMS SIP و VOIP SIP تفاوت ایجاد می نماید.

۲-۴-۴- فشرده سازی پیام ها

به دلیل مبتنی بر متن بودن پیام‌ها در سیگنالینگ SIP و ارسال این پیام‌ها در بازه هوایی، فشرده‌سازی پیام‌ها، منجر به ذخیره منابع و کاهش پهنای باند اشغالی خواهد شد. کاهش پهنای باند اشغالی یکی از موضوع‌های مهم در شبکه‌های سیار می‌باشد. مقدار و درصد فشرده‌سازی یک پیام با توجه به

الگوریتم توافق شده و نوع پیام فشرده‌شده می‌تواند تا ۰.۸٪ کاهش حجم پیام را در پی داشته باشد. برخی الگوریتم‌های فشرده‌سازی دارای عملیات بازیابی طولانی می‌باشد که سرور P-CSCF را درگیر پردازش‌های خود می‌نماید. یکی از روش‌های حمله در این شبکه ارسال درخواست modify و تغییر تنظیمات نشست می‌باشد. در این درخواست‌ها مهاجم درخواست استفاده از الگوریتم‌های پیچیده و سنگین می‌نماید و سرور را مجبور می‌کند تا زمان زیادی را در پردازش درخواست‌ها صرف نماید. علاوه بر این موضوع بین درخواست‌های سیگنالینگ SIP دو درخواست Registration, Invite حجم بیشتری را نسبت به دیگر درخواست‌های ارسالی از سوی کاربر دارند. به همین دلیل نوع درخواست نیز در مقدار و حجم فشرده‌سازی موثر می‌باشد. سرور P-CSCF پارامترهای مربوط به فشرده‌سازی پیام‌های SIP و بازخوانی فرم فشرده‌شده را انجام می‌دهد. فشرده‌سازی پیام‌های این سیگنالینگ و الگوریتم‌های مربوطه در، IETF RFC ۶۹۸۴ IETF RFC 3320 تشریح شده است.

۲-۴-۵- ثبت نام قبل از دعوت ایجاد نشست

به منظور انجام محاسبات مربوط به صورت حساب و جلوگیری از سو استفاده از آدرس‌های کاربران، احراز هویت کاربر قبل از ارسال درخواست‌ها به مقصد نهایی انجام می‌پذیرد. به منظور جلوگیری از احراز هویت تمام درخواست‌ها، شبکه IMS اقدام به ثبت نام کاربر قبل از تنظیم هرگونه نشست می‌نماید. در حالی که در RFC ۱۶۲۳ کاربر می‌تواند یک مکالمه را بدون ثبت آدرس IP و SIP خود آغاز نماید. ثبت نام کاربر قبل از آغاز

هرگونه ارتباط با شبکه، منجر به کاهش بسیاری از حملات رایج در SIP VOIP نظیر جعل آدرس IP و سایر شناسه‌ها، کاهش امکان شنود پیام‌ها به دلیل رمز شدن ارتباط و کاهش حملات با شناسه‌های سرقت شده توسط مهاجمان می‌شود. شبکه IMS امکان انتخاب قابلیت احراز هویت همه درخواست‌های کاربران SIP را دارا می‌باشد. احراز هویت امکان ارتباط کاربر غیرمجاز را کاهش می‌دهد. در صورتی که شبکه IMS احراز هویت کاربران SIP را الزامی نموده باشد، حملات ناشی از آدرس جعلی و یا spoofing غیرممکن می‌شود، زیرا کاربر از طریق S-CSCF مجبور است با پروتکل DIAMETER و المان HSS احراز هویت شود (از طریق یکی از الگوریتم‌های AKA و یا MD5) و در این فرایند جعلی بودن آدرس IP محرز می‌شود. به دلیل همین خاصیت، IMS یک مهاجم امکان جعل هویت و شناسه یک کاربر را ندارد. امکان جعل نام SIP و جازدن خود با نام کاربری دیگر نیز وجود ندارد. دایره حملات به شبکه IMS تنها به حملاتی محدود می‌شود که از شناسه‌ها و مشخصات مجاز یک کاربر استفاده نموده باشند. البته در دسته‌بندی حملات به سرورهای SIP، IMS حملات جعل آدرس، IP آنها در زمانی که شبکه شرط عدم احراز هویت پیام‌ها را پذیرفته باشد، می‌تواند انجام پذیرد. می‌دانیم IMS می‌تواند، ارتباط با کاربر را بدون احراز هویت نیز تعریف نماید. زیرا با احراز هویت تمام درخواست‌های SIP ارسال شده به S-CSCF ترافیک واسط s-cscf و HSS افزایش چشمگیری می‌یابد. با انتخاب برخی سیگنال‌ها برای احراز هویت، کاهش بار این بخش را خواهیم داشت. واضح است که این تفاوت IMS با VOIP باعث ایجاد حملاتی خاص به IMS می‌شود که در فصل سوم به این مهم می‌پردازیم.

۲-۶-۴- امنیت

در IMS برای سیگنالینگ، SIP هیچ متد دیگری بجز آنچه در RFCهای معمول SIP تعریف شده است وجود ندارد. تنها برای الزامات امنیتی، بر روی سرآیند، SIP مشخصه‌های یکپارچگی، احراز هویت و مکانیزم IMS AKA اضافه شده است. به این ترتیب تفاوت موجود بین شبکه‌های IMS و VOIP در پیاده‌سازی سیگنالینگ

SIP، هدرفیلدهای اضافه شده در معماری IMS به منظور پشتیبانی سیگنالینگ SIP از سرویس‌های اضافه شده در IMS نظیر کیفیت سرویس، فشرده‌سازی پیام‌ها(۰۲۳۳ RFC)، مکانیزم‌های امنیتی محرمانگی، یکپارچگی، احراز هویت دوسویه و غیره می‌باشد. این امکانات با کمک بیش از پنجاه سرآیند در IMS قابل دستیابی است. در حالی که متدهای استفاده‌شده در IMS SIP همان متدهای استفاده شده در شبکه‌های دیگر ارتباطی می‌باشند. مکانیزم‌های امنیتی محرمانگی و یکپارچگی با الگوریتم‌های توافق شده بین کاربر و شبکه پیاده‌سازی می‌شوند. سرور P-CSCF کلید رمزنگاری را از پیام رسیده برداشته و پیام را تحلیل و پاسخ می‌دهد. مکانیزم‌های مربوط به احراز هویت دوسویه بین کاربر و شبکه شامل روش‌های متنوعی می‌باشد که بین کاربر و شبکه مورد توافق قرار می‌گیرد. این مکانیزم‌ها شامل موارد زیر می‌باشند.

Early IMS authentication

o

NASS-bundled authentication(NBA)

o

http digest authentication(challenge-based auth.)

o

http digest over TLS, IPSec

o

IMS AKA : AV(Rand(IK,CK), Autn, Xres)

علاوه بر احراز هویت و محرمانگی، یکپارچگی ارتباط نیز در این شبکه حفظ می‌شود. الگوریتم یکپارچگی بین کاربر و P-CSCF برای محافظت از سیگنالینگ SIP توافق می‌شود. این توافق برای کلید یکپارچگی برای محافظت از یکپارچگی نیز می‌باشد. حملات Replay, Reflection به دلیل تست یکپارچگی پیام دریافت

شده از جانب کاربر و شبکه کاهش می‌یابد. مکانیزم یکپارچگی بین CSCF ها و همچنین بین CSCF ها و HSS توسط امنیت دامنه شبکه در استاندارد 3GPP TS 33.123 تعریف شده است.

۲-۵- مکانیزم های امنیتی IMS SIP

سیگنالینگ SIP در موسسه IETF و با RFC 1623 استاندارد شده است. این استاندارد دارای الحاقات بسیاری می‌باشد که پیاده‌سازی آن را در شرایط مختلف و با قابلیت‌های دیگر میسر می‌سازد. الحاقات امنیتی، مکانیزم‌های امنیتی را به منظور دسترسی ایمن کاربران SIP به سرویس‌ها مهیا نموده است. یک کاربر شبکه IMS در پیام ثبت‌نام خود در فیلد سرآیند authorization نوع مکانیزم احراز هویت خود را تعیین می‌نماید. نوع فناوری ارتباطی کاربر به شبکه از طریق محدوده آدرس IP کاربر و یا از طریق محتوای فیلد سرآیند P-Access-Network-Info مشخص می‌شود. پروتکل‌هایی که به عنوان مکانیزم‌های امنیتی در شبکه IMS کاربرد دارند شامل موارد زیر می‌باشند:

Early IMS authentication

در این روش محرمانگی ارتباط بین کاربر و شبکه پشتیبانی نمی‌شود و ارتباطات رمز نمی‌شوند. در زمانی که شبکه تنها با IPv4 پیاده‌سازی شده است و کاربر و شبکه توافق کلید ندارند. در صورتی که سرآیند authorization در پیام کاربر وجود نداشته باشد، IP-CSCF از این روش برای احراز هویت کاربر استفاده می‌نماید.

NASS-bundled authentication(NBA)

این مکانیزم مختص به دسترسی کاربران با فناوری‌های پهن‌بند نظیر xDSL در شبکه‌های NGN دارد. در این شبکه‌های کاربران شناسه ISIM ندارند و از طریق پروتکل احراز هویت در لایه انتقال، NGN امکان دسترسی به شبکه را پیدا می‌نمایند. روش NASS در شبکه‌هایی که لایه انتقال مسوول احراز هویت می‌باشد و با احراز هویت کاربر از طریق مکانیزم مبتنی بر EAP لایه IP و با تغییراتی در بخش ثبت نام SIP انجام می‌شود. در صورتی که در سرآیند P-Access-Network-Info شرایط تعریف شده مناسب این روش باشد، NBA روش احراز هویت انتخابی P-CSCF خواهد بود.

Http Digest-based authentication (challenge-based auth)

این مکانیزم دو سوویه است و در سطح کاربرد، عمل می‌نماید. زمانی که ISIM در دسترس نیست اما امکان احراز هویت از طریق کلمه عبور و نام کاربری برقرار می‌باشد. در این حالت سیگنالینگ SIP محافظت نشده و آسیب‌پذیر خواهد بود. هیچ مکانیزم امنیتی بین کاربر و P-CSCF اجرا نمی‌شود. تنها مکانیزم امنیتی استفاده شده در آن جدول چک آدرس IP کاربر می‌باشد و یک حفاظت اولیه در زمان جعل آدرس IP، حمله مرد میانی می‌باشد. در صورتی که سرآیند authorization در پیام کاربر باشد اما تمهیدات یکپارچگی تعریف نشده باشد، سرور P-CSCF از این مکانیزم استفاده می‌نماید.

http digest over TLS, IPsec

در زمانی که ارتباط کاربر و شبکه نیازمند مکانیزم امنیتی محرمانگی و حفظ یکپارچگی پیام‌های ارسالی باشد، می‌توان احراز هویت Http digest را به همراه TLS پیاده‌سازی نمود این مکانیزم امنیت در لایه شبکه و انتقال را نیز برقرار می‌نماید. این ارتباط می‌تواند رمز نشده باشد اما حتماً باید یکپارچگی پیام‌های ارسالی تامین گردد. نوع الگوریتم و چگونگی محافظت امنیتی در لایه امنیتی TLS توافق می‌شود. در زمان ثبت نام کاربر به شبکه، ارتباط بین P-CSCF و کاربر از طریق TLS محافظت خواهد شد. امنیت این ارتباط نسبت به زمانی که تنها از پروتکل احراز هویت IMS AKA استفاده می‌شود، بیشتر است زیرا مهاجم در صورتی که بتواند به پروتکل AKA نفوذ کند نمی‌تواند کلید نشست تولید شده در ارتباط TLS را حدس بزند. در صورتی

که سرآیند authorization در پیام کاربر باشد و پارامتر حفظ یکپارچگی تعریف شده باشد، سرور-P-CSCF از این مکانیزم استفاده می‌نماید.

IMS AKA : AV(Rand(IK,CK), Autn, Xres)

کامل‌ترین و رایج‌ترین مکانیزم احراز هویت است که محرمانگی، یکپارچگی رانیز پشتیبانی می‌نماید که در بخش بعدی تشریح خواهد شد. این روش‌ها با توجه به امکانات کاربر و شبکه در زمان ایجاد ارتباط می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند. روش‌های اشاره شده علاوه بر تایید یک کاربر به منظور استفاده از سرویس‌های شبکه، امکان حفظ یکپارچگی پیام‌های مبادله شده، محرمانگی داده‌های ارسال شده و دسترسی به آن‌ها را برای کاربران تعریف می‌نماید. در ابتدای احراز هویت کاربر توسط شبکه یک شناسه ارتباطی تعریف شده است که تنها کاربر و شبکه به آن دسترسی دارند. در ادامه این شناسه و مکانیزم‌های امنیتی احراز هویت، محرمانگی و یکپارچگی ارتباط توضیح داده می‌شود.

۲-۵-۱- شناسه ISIM

به منظور اعمال مکانیزم‌های امنیتی بر روی کاربر شبکه، یک شناسه ارتباطی خصوصی بین شبکه و کاربر تعریف می‌شود. این شناسه ارتباطی در شبکه ISIM^۱ نامیده می‌شود. داده‌های امنیتی IMS و توابع آن درون تجهیزات کاربر (UICC^۲) ذخیره شده است. کاربران شبکه IMS نمی‌توانند تغییر و اصلاحی در نام دامنه شبکه خانه، شناسه کاربری و کلیدهای مربوط به الگوریتم‌های امنیتی خود در سیم کارت انجام دهند. در ابتدا مجموعه‌ای از روش‌ها و الگوریتم‌های پشتیبانی شده توسط دو طرف ارتباط به اشتراک گذارده می‌شود تا در مورد کیفیت ارتباط و نوع الگوریتم‌ها توافق حاصل شود. یکی از انتخاب‌ها بین شبکه و کاربر توافق شده و ارتباط امن ایجاد خواهد شد. انتخاب‌ها شامل موارد زیر می‌باشند:

- هیچ تابع امنیتی و یا داده‌ای به اشتراک گذاشته نمی‌شود.

- تنها الگوریتم‌ها به اشتراک گذاشته می‌شوند.
  - کلید احراز هویت، مکانیزم چک شماره ترتیبی به اشتراک گذاشته می‌شوند.
- کلید احراز هویت، توابع احراز هویت و مکانیزم چک شماره ترتیبی به اشتراک گذاشته می‌شوند.

۲-۵-۲- احراز هویت

یک کاربر IMS دارای اطلاعات و داده‌های مخصوص خود در HSS می‌باشند که در استاندارد ۳۲،۸۲۲ TS۳ GPP تعیین شده است. با تعیین شناسه ارتباطی کاربر، ارتباط با شبکه از طریق احراز هویت اولیه کاربر به شبکه شروع می‌شود. احراز هویت کاربر در زمان ثبت‌نام کاربر انجام می‌شود و کاربر با ثبت‌نام خود، توسط شبکه مجاز می‌شود تا از سرویس‌های ارتباطی بهره‌مند شود. احراز هویت در IMS به صورت دوسویه است و شبکه نیز به کاربر معرفی می‌گردد. مشخصه‌های کاربر توسط واسط ارتباطی Cx از HSS به S-CSCF منتقل می‌شود. پروتکل احراز هویت استفاده شده در شبکه با نام IMS AKA مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. این پروتکل از مشتقات AKAUMTS می‌باشد. تنها در IMS AKA پاسخی RES که کاربر برای احراز هویت خود به شبکه ارسال می‌نماید به صورت رمز شده منتقل می‌شود، در حالی که پاسخ ارسال شده کاربر در UMTS AKA به صورت متن رمز نشده و کاملاً آشکار ارسال می‌شود و امکان شنود آن بیشتر می‌باشد.

۲-۵-۳- محرمانگی

با احراز هویت کاربر به شبکه، IMS سرویس‌های درخواستی کاربر را در دسترس او قرار خواهد داد. مکانیزم امنیتی محرمانگی داده در ارتباط بین شبکه و کاربر، با استفاده از الگوریتم‌های رمزنگاری انجام می‌شود.

ارتباط بین کاربر و P-CSCF توسط این الگوریتم‌ها رمز می‌شود. تجهیزات کاربر، الگوریتم‌های رمزنگاری برای استفاده در نشست را برای IP-CSCF ارسال می‌نماید. مکانیزم محرمانگی مبتنی بر IMS AKA می‌باشد. این سرور تصمیم می‌گیرد الگوریتم مورد استفاده کدام باشد و با الگوریتم مورد نظر شبکه نیز تطابق داشته باشد. توافق شبکه و کاربر، شامل کلیدهای رمزنگاری مورد استفاده در حفظ محرمانگی می‌شود. مکانیزم محرمانگی در 3Gpp TS 33.203 تعیین شده است.

۲-۵-۴- یکپارچگی

یکی از موارد مهم در ارتباط کاربر و شبکه، حفظ یکپارچگی پیام‌های مبادله شده و اطمینان از عدم تغییر محتوای پیام انتقالی است. با این مکانیزم، حملات تکرار و بازتاب محدود خواهند شد. یکپارچگی ارتباط کاربر با شبکه می‌تواند با استفاده از پروتکل‌های ارتباطی لایه‌های مختلف نظیر IPsec, TLS برقرار شود. این مکانیزم امنیتی می‌تواند از طریق پروتکل‌های احراز هویت تعریف شده در بخش‌های قبل نیز به دست می‌آید. مطابق با RFC، ۱۶۲۳ سرورهای SIP می‌توانند به همراه پروتکل TLS پیاده‌سازی شوند. برای محافظت از محرمانگی و یکپارچگی ارتباط بین سرورها، این پروتکل در لایه بالای IPsec قابل اجرا می‌باشد و مشخصه‌های Session ID, IP address, port No در اتصال TLS تعریف می‌شود. در صورتی که پروتکل TLS بر روی سرور قابل ارایه باشد، می‌تواند احراز هویت تشریح شده در TS 33.310 3GPP مورد استفاده قرار گیرد.

۲-۶- ثبت نام کاربر SIP در IMS (IMS AKA)

کاربر شبکه IMS در آغاز ارتباط ملزم به ثبت نام اولیه در شبکه به منظور تایید هویت است. الزام ثبت نام کاربران SIP در این شبکه تعداد حمله‌های ناشی از جعل هویت کاربر و سایر شناسه‌ها را کاهش می‌دهد.

هرکاربر این شبکه دارای یک شناسه با نام ISIM می باشد که در آن تمام پارامترهای ضروری برای احراز هویت کاربر به شبکه هسته و شناسایی آن وجود دارد و در 3GPP TS 33.202 تشریح شده است. درون تجهیزات کاربر علاوه بر شناسه ISIM، تنظیمات اولیه‌ای به منظور مهیا نمودن ثبت نام کاربر به هسته شبکه موجود می باشد. این پارامترها شامل شناسه خصوصی کاربر، شناسه عمومی کاربر و آدرس دامنه شبکه خانه که برای درخواست ثبت نام کاربر SIP استفاده می شود، می باشد. هر کدام از این شناسه‌ها در دسترس نباشد، ثبت نام کاربر عملی نخواهد بود. پروسیجر ثبت نام برای کاربران با استفاده از AKA IMS در این شبکه اجباری است و ثبت نام با استفاده از TLS اجباری نیست. احراز هویت کاربر با پروتکل دوسویه AKA IMS با پروتکل احراز هویت در شبکه UMTS یکسان است. تنها در انتقال پارامترهای پروتکل IMS تفاوت‌هایی دارد. مقدار RES محاسبه شده توسط کاربر نه به صورت رمز نشده همانند UMTS بلکه به صورت مخلوط شدن با بقیه پارامترها برای تولید پاسخ احراز هویت به شبکه ارسال می شود.

دسترسی کاربر به شبکه IMS از طریق سرور P-CSCF برقرار می شود. تجهیزات کاربر، سرور P-CSCF مربوطه را در دامنه خود می یابد و یا از طریق DHCP نام دامنه و آدرس IP این سرور دریافت می شود و کاربر ثبت نام با شبکه را آغاز می نماید و تا زمانی که ثبت نام تمام نشده باشد، نشست ایجاد نمی شود. پورت‌های ۶۰۶۰۵ و ۶۰۵۱۶ برای اتصالات SIP استفاده می شود و سرور درخواست‌های ثبت نام آمده از دیگر پورت‌ها را از حذف می نماید. تنها درخواست ثبت نام است که از این پورت شنیده می شود و بقیه درخواست‌ها می توانند از پورت‌های دیگری که در هدرفیلدهای درخواستی اشاره می شود، انجام پذیرد. کاربر ابتدا سرور P-CSCF مربوط به خود را در شبکه شناسایی می نماید و سپس پروسیجر با نام پردازش ثبت نام اولیه، شامل ارسال درخواست ثبت نام بدون مکانیزم‌های امنیتی اجرا می شود. در صورتی که مکانیزم‌های امنیتی فعال باشند، یک درخواست ثبت نام به همراه حفظ یکپارچگی پیام ارسال می شود. این حالت در زمانی است که احراز هویت به همراه پروتکل TLS اجرا می شود و یک اتصال TLS از جانب کاربر برای برقراری نشست ایمن برای محافظت از درخواست ثبت نام، ایجاد شده است. این نشست ایمن شده با

، TLS جانشین اتصالات قبلی می‌شود. پارامترهای احراز هویت سرآیند IMS AKA شامل بخش‌های مختلفی نظیر احراز هویت، مقدار پورت سرور در پارامتر پورت میزبان، بخش send-by در زمانی که روی UDP ارسال انجام می‌شود، بخش سرآیند امنیتی کاربر همانند الگوریتم‌های امنیتی محرمانگی و سرآیند امنیتی سرور در پاسخ می‌باشد

۲-۶-۱- مراحل انجام ثبت نام کاربر SIP در شبکه IMS

ثبت نام کاربر، اولین مرحله از آغاز ارتباط با شبکه می‌باشد و معرفی کاربر به شبکه ابتدایی‌ترین مرحله در آغاز ارتباط کاربر با شبکه به منظور دریافت سرویس‌های شبکه است. درخواست ثبت نام دارای هدر فیلد from, to یکسان می‌باشد زیرا درخواست ثبت نام می‌باشد و نه درخواست ایجاد یک مکالمه. بنابراین درخواست ثبت نام یک کاربر در SIP یک دیالوگ تولید نمی‌کند. ثبت نام کاربر در شبکه شامل دو مرحله است. ابتدا ارسال درخواست ثبت نام و سپس درخواست تعهد پرداخت ۱ می‌باشد. پس از ثبت نام، کاربر به شبکه شناسایی شده است. در شبکه GSM کاربر توسط شبکه از تحت پوشش بودن خود آگاه می‌شود. در IMS پس از ثبت نام، درخواست تحت پوشش بودن در شبکه را می‌نماید. این درخواست می‌تواند به عنوان تعهد پرداخت کاربر برای محاسبه هزینه‌ها مورد استناد قرار گیرد. سرور P-CSCF با استفاده از Route-header و سرور SCSCF با استفاده از Service-Route header دریافت شده در زمان ثبت نام، انجام می‌شود و پاسخ notify از طریق P-CSCF به کاربر ارسال می‌شود. به این ترتیب کاربر از تحت پوشش قرار داشتن توسط شبکه آگاهی حاصل می‌نماید.

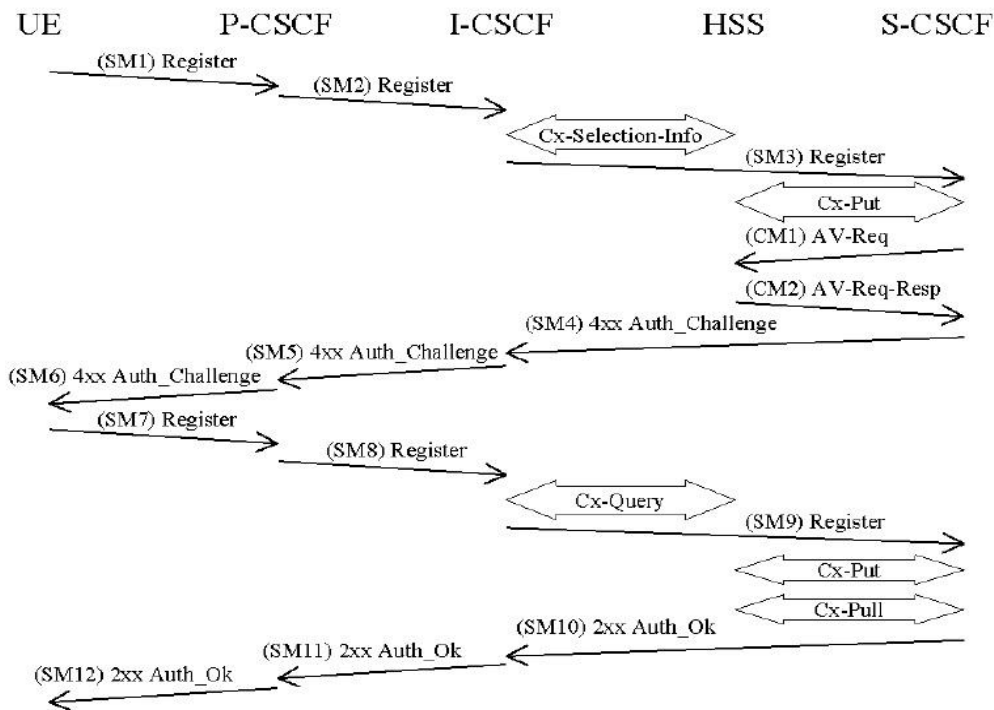
در ابتدا کاربر یک اتصال از طریق IP را انجام داده و گره اتصالی به IMS را از طریق P-CSCF پیدامی‌کند. پس از شناسایی P-CSCF کاربر درخواست ثبت نام خود را به آن می‌فرستد. این درخواست توسط پروکسی پردازش می‌شود و از نام دامنه برای یافتن آدرس IP پروکسی I-CSCF استفاده می‌کند و به HSS متصل

می‌شود تا قابلیت‌ها و مشخصه‌های مورد نیاز S-CSCF را انتخاب نماید. پس از یافتن I-CSCF درخواست ثبت‌نام به S-CSCF ارسال می‌شود. پروکسی S-CSCF پاسخ کاربر را در مورد چالش و پاسخ چک می‌کند و در صورت صحت آن پروفایل کاربر را از HSS دانلود کرده و پاسخ ۰۰۲ یا ok را ارسال می‌نماید. به صورت دوره‌ای این ثبت‌نام باید به روز شود تا اتصال کاربر به شبکه باقی بماند. کلیدهای محرمانگی و یکپارچگی برای IMS AKA توسط SIP منتقل می‌شود.

بردار احراز هویت شامل RAND, XRES, CK, IK, AUTN همانند توضیحات ۳۳, ۳۱, ۳۲ TS GPP تولید می‌شود و ISIM و HSS مقدار SQNISIM و SQNHSS را دنبال می‌نمایند تا در مبادله پیام‌ها پیامی اضافه و یا کم نشود و احتمال خطای Replay, Redirect کاهش یابد.

۲-۶-۲- دیاگرام ثبت نام در IMS از طریق IMS AKA

احراز هویت کاربر از طریق پروسیجر ثبت‌نام کاربر توسط شبکه انجام می‌گیرد. علاوه بر آن تجهیزات کاربر مکانیزم‌های امنیتی تعریف شده در RFC ۹۲۳۳ مربوط به ارتباط امن از طریق IPsec و استاندارد ۳۳, ۳۲, ۳۰ TS GPP پارامترهای مورد نیاز در بخش امنیتی شروع ارتباط ضمیمه H را پشتیبانی می‌نماید. مشخصات ارتباطی در بخش IMS AKA, TLS, IPsec هر کدام یک نوع ارتباط ایمن کاربر با شبکه را تعریف نموده‌اند. ارتباط کاربر با شبکه می‌تواند شامل تمام فیلدهای امنیتی مربوط به این سه پروتکل امنیتی باشد. وجود هر کدام از این مکانیزم‌های امنیتی، ایمنی در لایه مربوطه را برای کاربر به ارمغان می‌آورد. فرآیند ثبت‌نام یک کاربر SIP در IMS در ادامه مرحله به مرحله تشریح شده است. کلیه پیام‌های SIP از میان اتصال امنیتی IPsec بین کاربر و پروکسی P-CSCF مبادله می‌شوند

شکل (۲-۳) احراز هویت کاربر با شبکه IMS AKA

کاربر با پروتکل ارتباطی خاصی به شبکه IMS متصل شده و آدرس P-CSCF را کشف می‌کند. کاربر پیام ثبت نام را به شبکه خانه برای انجام فرآیند ثبت نام ارسال می‌کند. با ارسال این پیام، پروکسی I-CSCF، پروکسی S-CSCF را از طریق ارتباط با HSS بدست می‌آورد. پروکسی S-CSCF بر اساس موقعیت کاربر و یا نوع سرویس درخواستی آن (ویدیو، صوت، داده ...) مشخص می‌شود. یک شبکه می‌تواند دارای چندین S-CSCF باشد که معمولاً S-CSCF معادل برای هر کاربر، پروکسی نزدیک به آن از نظر موقعیت می‌باشد. عامل موثر دیگر در ارتباط با S-CSCF خاص، اولویت‌های تامین کننده سرویس می‌باشد. در صورتی که S-CSCF پاسخ I-CSCF را به هر دلیلی ندهد، کاربر پاسخ 600 busy everywhere را ارسال می‌نماید.

اطلاعات مربوط به احراز هویت کاربر از HSS برداشت می‌شود. این اطلاعات همان بردار AKA می‌باشد. مرحله بعدی احراز هویت کاربر IMS از طریق IMS AKA می‌باشد [۱۰]. کاربر درخواست ثبت نام را به همراه شناسه عمومی خود درون FROM, TO پیام قرار داده و برای سرور P-CSCF ارسال می‌نماید. آدرس دامنه خانه کاربر از طریق شناسه ISIM و یا USIM و کاربرد نصب شده درون UE به دست می‌آید

پس از ارسال درخواست ثبت نام، کاربر پیام ۱۰۴ را دریافت می نماید. این پیام یک چالش برای احراز هویت کاربر می باشد:

• کاربر مقدار $xMAC$ محاسبه شده خود را با پارامتر MAC بدست آمده از $Autn$ مقایسه می نماید و مقدار $SQLN$ بدست آمده از $Autn$ پیام چالش نیز باید در محدوده مناسب باشد.

• در صورتی که هدر امنیتی سرور استاندارد ۳۰۲، ۳۳ (GPP TS۳) در هدر پیام ثبت نام کاربر موجود نباشد، کاربر پروسیجر احراز هویت آغاز شده را لغو کرده و یک پیام ثبت نام جدید با $Call-ID$ جدید می فرستد.

• در صورتی که هدر امنیتی سرور استاندارد ۳۰۲، ۳۳ (GPP TS۳) در هدر پیام ثبت نام کاربر موجود باشد:

o پارامترهای RES, CK, IK را از مقدار تصادفی $RAND$ محاسبه می نماید.

o کاربر بر اساس متغیرهایی که در پیام ۱۰۴ دریافت می نماید، یک تنظیمات موقت امنیتی برای این ثبت نام تعریف می نماید. این تنظیمات با الگوریتمها و مکانیزمهای پیشنهادی $P-CSCF$ که توسط کاربر نیز پشتیبانی می شود، انجام می شود. در این تنظیمات از کلیدهای مشترک CK, IK در صورتی که از رمزنگاری در ارتباط پشتیبانی شده باشد، بهره برده می شود. یک مدت زمان اعتبار SIP برای تنظیمات امنیتی کاربر تعریف می شود که درون تایمر مربوطه تنظیم می شود.

o یک درخواست ثبت نام جدید با تنظیمات امنیتی حاصل ارسال می شود. در این زمان کاربر شامل یک هدر احراز هویت نیز می باشد.

در این زمان پارامترهای $realm$ با پارامتر آمده از هدر احراز هویت www پر می شود. پارامتر $username$ شناسه خصوصی کاربر و پارامتر $response$ با مقدار RES پارامتر uri با نام دامنه، SIP

پارامتر algorithm و nonce با پاسخ ۱۰۴ آمده از سرور جایگزاری می‌شوند. پس از ارسال پاسخ مربوطه، قبل از انقضای زمان تایمر، پاسخ OK از شبکه ارسال می‌شود. در صورت عدم ارسال و یا ارسال forbidden ثبت نام ناموفق محسوب خواهد شد. پارامترهای تعریف شده در بالا بخش احراز هویت امنیتی هدر یک پیام ثبت نام در IMS پشتیبانی شده توسط SIP می‌باشد. هدر پیام ثبت نام علاوه بر احراز هویت دارای بخش‌های دیگری نیز می‌باشد که در ادامه می‌آید. یک شماره پورت سرور برای هر هدر ارتباط و یک مقدار پورت در پارامتر send-by اضافه می‌شود. یک بخش هدر برای حفاظت از یکپارچگی و محرمانگی در لایه IPsec و الگوریتم‌های آن و با آخر محتوای هدر امنیتی رسیده در پاسخ از آخرین احراز هویت موفقیت آمیز می‌باشد

تمام پیام‌های SIP پروکسی‌های P-CSCF, S-CSCF هر دو کاربر را می‌پیمایند. این پیام‌ها فشرده‌سازی شده‌اند. در مورد جریان داده و نوع کدک بین دو کاربر توافق نموده‌اند. در نهایت کاربرد صدای بوق را می‌شنود و اتصال را برقرار نموده و نشست تولید می‌شود.

فصل سوم:

آسیب پذیری ها و روشهای ارتقای امنیت سرورها

ساختار IMS دارای آسیب‌پذیری‌های متنوعی می‌باشد زیرا کاربران در این شبکه همیشه به صورت برخط متصل می‌باشند و استفاده از نسخه SIP با ساختار باز آن را نسبت به حملات DOS, DDOS, Flooding آسیب‌پذیر نموده است. موسسه GPP^۳ در زمینه‌های احراز هویت دوجانبه در شبکه IMS AKA، مکانیزم‌های کنترل دسترسی، حفظ محرمانگی در زمان ثبت‌نام، ربودن نشست، حمله مرد میانی^۱، شنود و حمله ربودن^۲، سعی فراوان نموده و تمهیداتی اندیشیده است اما در مقابل حمله flooding و حمله تغییر محتوای پیام‌ها نظیر SQL injection تمهیداتی ندارد. معماری IMS در شبکه از سه جهت مورد حمله قرار می‌گیرد:

۱- دسته اول بر اساس شبکه IP می‌باشد نظیر حملات replay, DOS, Spoofing, sniffing, middle man می‌باشد.

۲- دسته دوم به علت طبیعت و ساختار SIP در لایه کاربرد است نظیر bogus terminate, bogus register

۳- دسته سوم شامل حملاتی ناشی از ترکیب استفاده از SIP در شبکه و آسیب‌پذیری‌های مختلف شبکه VOIP و رسانه‌های کاربردی می‌باشد نظیر overflow SQL injection, buffer در شبکه دامنه تعریف شده در پروژه، حملاتی می‌باشند که وابسته به ماهیت سیگنالینگ SIP و کارکرد آن در معماری شبکه IMS می‌باشد. آسیب‌پذیری‌های اشاره شده جزو عمده تهدیدهای این شبکه می‌باشد. در بخش بعدی تهدیدها در سرورهای SIP را بررسی خواهیم نمود. حملات مربوط به RTP حملات مبتنی بر IP و حملات مبتنی بر ساختار SIP این سه دسته را تشکیل می‌دهند که دودسته اول جزو قلمرو پروژه قرار ندارند.

۳-۲- آسیب پذیری ها در پروتکل AKA شبکه IMS

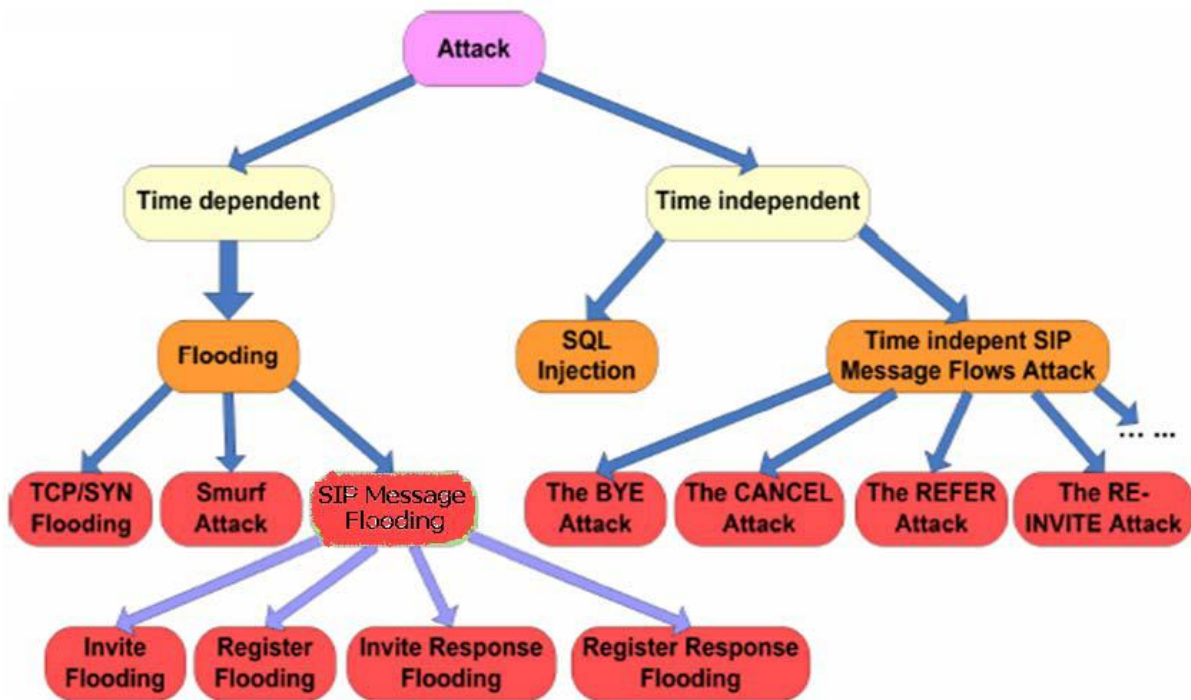
احراز هویت بین کاربران IMS و سرور ، P-CSCF یک ارتباط ایمن بین آنها را ایجاد می نماید. در برخی مقالات در زمینه روش احراز هویت در IMS با نام AKA انتقاداتی وجود دارد وضعف های AKA منجر به کاهش امنیت در این بخش می شود. پروتکل AKA در مقابل BS های جعلی آسیب پذیر می باشد. مهاجم می تواند ترافیک مکالمه یک کاربر را از یک شبکه به شبکه دیگر از طریق جریان ، AKA منتقل نماید و مسیر جریان یک مکالمه را به مقصدی که خود مایل است راهنمایی نماید. یک مهاجم می تواند از بردارهای احراز هویت خراب شده در یک شبکه برای جعل نمودن و استفاده در شبکه دیگر بهره برد. از این طریق شبکه مورد حمله، می تواند برای شبکه های دیگر آسیب پذیری هایی ایجاد نماید. انتقال مکالمه در بین شبکه های زمانی که سطح امنیت پشتیبانی شده در دو شبکه یکسان نباشد، با موفقیت بالاتری قابل انجام خواهد بود. این آسیب پذیری در SA۱ (بخش ۲-۲) تعریف می شود. برای بهبود عملکرد IMS در این بخش مقاله ها و راه کارهای متفاوتی ارائه شده است و در حوزه کاری پروژه قرار نمی گیرد.

هدف از ارائه امنیت در دسترسی به IMS، جلوگیری از دسترسی کاربران و ترافیک احراز هویت نشده به شبکه می باشد. دسترسی به هسته شبکه در چارچوب IMS، آنها از طریق احراز هویت ترافیک امکان پذیر می باشد. کاربر احراز هویت می شود و یا اتصال امن بین کاربر و شبکه IMS ایجاد می شود. در حال حاضر در G۳ تمام اتصالات به صورت رمز شده و احراز هویت شده می باشند. در معماری ارائه شده در TISpan و ارتباطات سیمی این موارد الزامی نیست و در آینده الزامی خواهد شد. طبق آنچه در مرجع گفته شده است، شبکه IMS امکان انتخاب قابلیت احراز هویت همه درخواست های کاربران SIP را دارا می باشد. با احراز هویت تمام درخواست های SIP ارسال شده به S-CSCF ترافیک واسط ارتباطی به نام Cx که واسط بین S-CSCF و HSS می باشد، افزایش چشمگیری می یابد. با انتخاب برخی سیگنال ها برای احراز هویت، کاهش بار این بخش را خواهیم داشت. در صورتی که شبکه IMS احراز هویت کاربران SIP را الزامی نموده باشد، حملات ناشی از آدرس IP جعلی و یا spoofing غیرممکن می شود، زیرا کاربر از طریق S-

CSCF مجبور است با پروتکل DIAMETER و المان HSS احراز هویت شود (از طریق یکی از الگوریتم‌های AKA و یا MD5) و در این فرایند جعلی بودن آدرس IP محرز می‌شود. با در نظر گرفتن این مورد تنها مهاجمانی که بخش احراز هویت IMS را با موفقیت انجام داده‌اند می‌توانند حملاتی انجام دهند. در این مورد حملات ایجاد شده با حملات حوزه VOIP مشترک خواهند بود.

۳-۳- آسیب پذیری ها در ارتباط سرورهای SIP با کاربر

پیدا کردن یک دسته‌بندی کلی برای تمام آسیب‌پذیری‌های سرورهای SIP به صورتی که تمام حملات اشاره شده در مقالات متنوع را شامل شود، کار دشواری است. به صورت کلی حملات به دو دسته مستقل از زمان و وابسته به زمان تقسیم می‌شوند. حملات وابسته به زمان نظیر حملات flooding است که شامل Invite Response, register response, register است. حملات مستقل از زمان حملاتی که نیازمند گذشتن زمان خاصی برای پدید آمدن نتیجه نیستند. مثال‌هایی از این حملات نظیر حملات تغییر محتوای یک پیام ارسالی (SQL injection) و یا حملات ارسال پیام بی‌موقع نظیر Cancel, Bye, Re-Invite می‌باشد. در شکل زیر این دسته‌بندی نشان داده شده است.

شکل (۳-۱) دسته بندی حملات در معماری IMS

حمله‌های مستقل از زمان نظیر attackSQL injection, Tear-Down, modification attack, cancel می‌باشند. در ادامه، حملات وابسته به زمان بررسی شده و سپس حملات مستقل از زمان بررسی می‌شود.

۳-۳-۲- حمله وابسته به زمان

این حمله با ارسال بیش از اندازه یک پیام خاص، به سرور SIP و مشغول نمودن منابع شبکه برای پردازش این پیام‌ها ایجاد می‌شود و نمودی از حمله DOS می‌باشد و توان پردازشی و محاسباتی سرور را مختل می‌نماید. سرورهای SIP نسبت به flooding بیشترین ضعف را دارد. ایجاد مکانیزم‌های امنیتی نباید تاخیر زیادی به سرور تحمیل نماید. تاخیر زیاد به معنی ضعیف‌تر شدن سرور در مقابل حملات DOS از نوع flooding می‌باشد. بنابراین پیاده‌سازی مکانیزم‌های امنیتی اضافه شده نباید زمان پردازش زیادی را به سیستم اضافه نمایند. در ادامه انواع حمله‌های DOS بررسی می‌شود. حملات DOS پهنای باند سیستم را اشغال می‌کند، زمان پردازش

اضافی به سیستم تحمیل می‌نماید و باعث می‌شود سیستم کارایی خود را از دست بدهد. حملات DOS با هدف از بین بردن دسترس پذیر بودن سرورها انجام می‌پذیرد. این کار با ارسال مداوم و پی در پی پیام‌های مجاز به سرور و مشغول نمودن آن و یا ارسال پیام‌های SIP به همراه سرآیندهای malformed می‌باشد. نوع اول حمله را flooding نیز نام می‌برند که در بخش قبل بررسی شده است. منابعی که در حمله DOS مورد تهدید واقع می‌شود شامل حافظه، پهنای باند و عملکرد CPU می‌باشد. هر سرور SIP درخواست را در بافر درونی خود کپی میکند تا آن را پردازش نماید. این موارد را در ادامه توضیح می‌دهیم:

حافظه: مقدار بافر و مشخصه‌های آن به حالت سرور (state full, stateless) بستگی دارد. در stateless بعد از شناسایی مقصد و ارسال پیام، بافر پاک می‌شود در حالی که در state full داده‌های مربوط به session، یا transaction به دلایل امنیتی و یا نیازمندیهای شبکه ذخیره و نگهداری میشود.

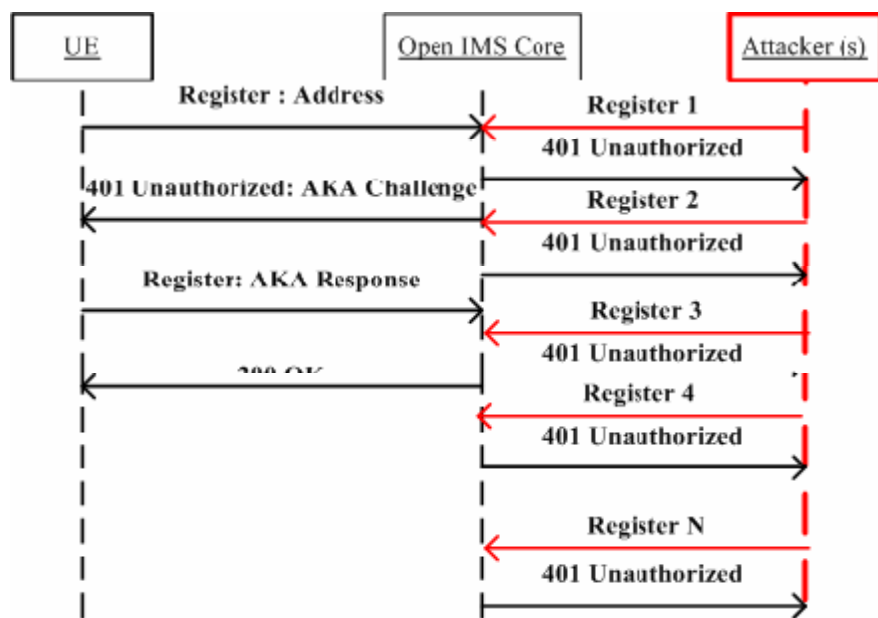
پهنای باند: با محدود شدن لینک‌های دسترسی به سرورها به دلیل افزایش درخواست‌های agent، پیام‌های SIP از بین خواهند رفت. و ممکن است زمان setup time بیشتری لازم باشد. حفاظت از پهنای باند از مشخصه‌های لایه انتقال است و به SIP مربوط نمی‌باشد.

CPU: پس از دریافت پیام، توسط CPU پردازش می‌شود. و ارسال می‌شود. بسته به متن و نوع پیام و سیاست‌های سرور و مقدار واقعی ظرفیت CPU، یک پردازش و مهندسی مناسب ضروری می‌باشد. متن SIP رمز نمی‌شود. به دلیل امکانات زیاد SIP همانند عدم حساسیت به بزرگ و کوچک بودن حروف، اینترهای بین خطوط فواصل و خطوط اضافی حدود ۰۱ درصد از CPU صرف پردازش و تجزیه پیام‌ها می‌شود. حملات DOS در مکانیزم‌هایی که از احراز هویت خلاصه و مختصر استفاده نموده‌اند، موفق‌تر عمل می‌نمایند. می‌توان از سرورهای چند پردازشگری نظیر SER استفاده نمود. باعث حمله Brute force

attacks ارسال تعداد زیادی درخواست با from, to متفاوت به بافر سرور SIP می‌شود. مکانیزم‌های اندازه‌گیری نظیر مونتورینگ و فیلترینگ می‌تواند مفید باشد.

Register flooding attack - ۱-۲-۳-۳

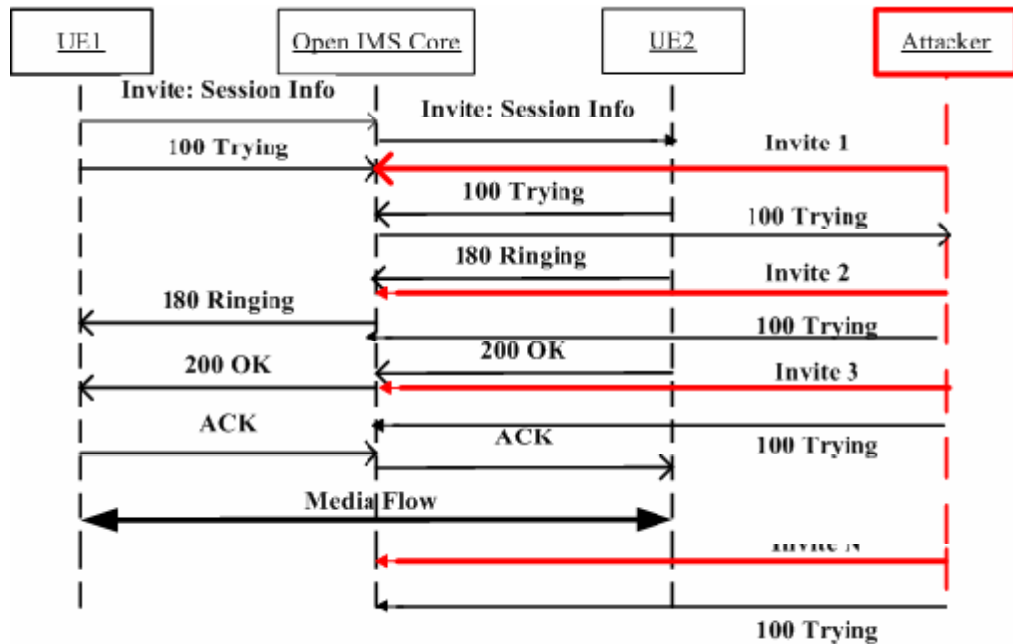
ارسال چندین درخواست register به پروکسی از طریق آدرس‌های SIP URI شنود شده و یا جعلی و مشغول نمودن آن به پاسخ‌های 401 unauthorized این حمله رخ می‌دهد. این حمله منابع IMS را از کارایی دور ساخته و کاربران مجاز نمی‌توانند سرویس‌های مجاز را دریافت نمایند.

شکل (۳-۲) register flooding attack

Invite Flooding Attack - ۲-۲-۳-۳

این حمله شبیه حمله قبل می‌باشد. با ارسال تعداد زیادی از درخواست‌های SIP Invite به منظور ربودن نشست یک ارتباط عمل می‌نماید.

شکل (۳-۳) invite flooding attack

INVITE Response and REGISTER Response Flooding - ۳-۲-۳-۳

در این حمله بر خلاف حملات گفته شده در قبل هدف وقفه در سرویس‌دهی هدف نیست بلکه هدف بدست آوردن اعتبارها و مشخصه‌های مربوطه از طریق قربانی است. اغلب پیام‌های invite به منظور دریافت و ربودن کلمه عبور برای احراز هویت می‌باشد. پیام‌های register ارسالی به پروکسی SIP برای دریافت اعتبارنامه و مشخصه‌های مربوطه می‌باشد در این بخش حملات مستقل از زمان تشریح می‌شود.

فصل چهارم:

روش مدلسازی TVRA

تحلیل و بررسی ریسک‌های یک سیستم، راه‌حلی برای ضمانت یک طراحی امن است که بابت بهره‌گیری از روش‌های استاندارد می‌توان طراحی مطمئن‌تری داشت. روش مدل‌سازی TVRA یک روش طراحی سیستمی^۱، است که توسط ETSI TISPAN برای تحلیل تهدیدها، ریسک‌ها و آسیب‌پذیری‌ها در یک سیستم کامپیوتری ارزیابی شده است. این روش، مدل‌سازی و تحلیل ریسک قبل از سال ۲۰۰۲ آغاز شده است و در استانداردهای مختلفی از جمله ۱-۵۶۱، ۶۰۱ ETSI، ۲۰۰ ETSI TR ۷۸۱ و ETSI TR ۷۸۱ ۱۱۰ به صورت رسمی و با کمک ارزیابی‌هایی ارائه شده است. روش TVRA مدلی تعریف شده از سیستم را به همراه تحلیل آن به ارمغان می‌آورد که مدل بدست آمده بیانگر آسیب‌پذیری‌ها، ضعف‌ها و تهدیدهای آن سیستم است و می‌تواند توسط مدیرسیستم و یا طراح آن برای طراحی یک سیستم امن مورد استفاده قرار بگیرد. اطلاعات حاصل از این روش تحلیل و مدل‌سازی، در پیاده‌سازی یک سیستم کارا، با اقدامات پیشگیرانه در مقابل آسیب‌پذیری‌ها بسیار مفید خواهد بود. تحلیل آسیب‌پذیری‌های یک سیستم یکی از اطلاعاتی است که با بررسی طرح TVRA از یک سیستم به دست می‌آید. در TVRA هفت مرحله مختلف جمع‌آوری، تحلیل و پردازش داده وجود دارد که در آن قدم به قدم مشخصه‌های مختلف یک سیستم بررسی می‌شوند تا آسیب‌پذیری‌ها، ریسک‌ها و حملات آن سیستم به دست آمده و احتمال اتفاقات مخرب در آن مشخص شوند و اقدامات پیشگیرانه از آن‌ها تعیین شود. نتایج این روش مدل‌سازی و تحلیل به عنوان ابزاری برای شناسایی پتانسیل ریسک‌های بالقوه موجود در سیستم‌ها که احتمال حمله در آن‌ها وجود دارد، به کار می‌رود. مدل به دست آمده از سیستم در یافتن مراحل پیشگیری از آسیب‌پذیری‌ها، حملات و تهدیدها می‌تواند مورد بهره‌برداری واقع شود و طراحی سیستم را بهبود بخشد. اقدامات پیشگیرانه می‌توانند در طراحی‌های بعدی به عنوان نقاط ضعف جدید سیستم‌های قبلی در سیستم‌های جدید طراحی شده، مورد بازبینی و ارزیابی قرار گیرند. یکی از نقاط کلیدی در موفقیت این روش و سایر روش‌های طراحی سیستمی، توانایی در برقراری ارتباط بین اجزای

مختلف سیستم، نیازمندی‌های آن و اثر متقابل این دو بخش بر روی یکدیگر است. این مدل‌سازی از سیستم‌های ارتباطی، دارای هفت مرحله زیر است (شکل ۴-۱).

(۱) تعیین اهداف امنیتی

(۲) تعیین نیازمندی‌های امنیتی

(۳) تعیین فهرست دارایی‌های منطقی و فیزیکی

(۴) دسته‌بندی تهدیدها و آسیب‌پذیری‌ها

(۵) کمی‌سازی تهدیدها و آسیب‌پذیری‌ها با هدف تعیین اولویت

(۶) تعیین ریسک‌ها

(۷) تعیین اقدامات متقابل

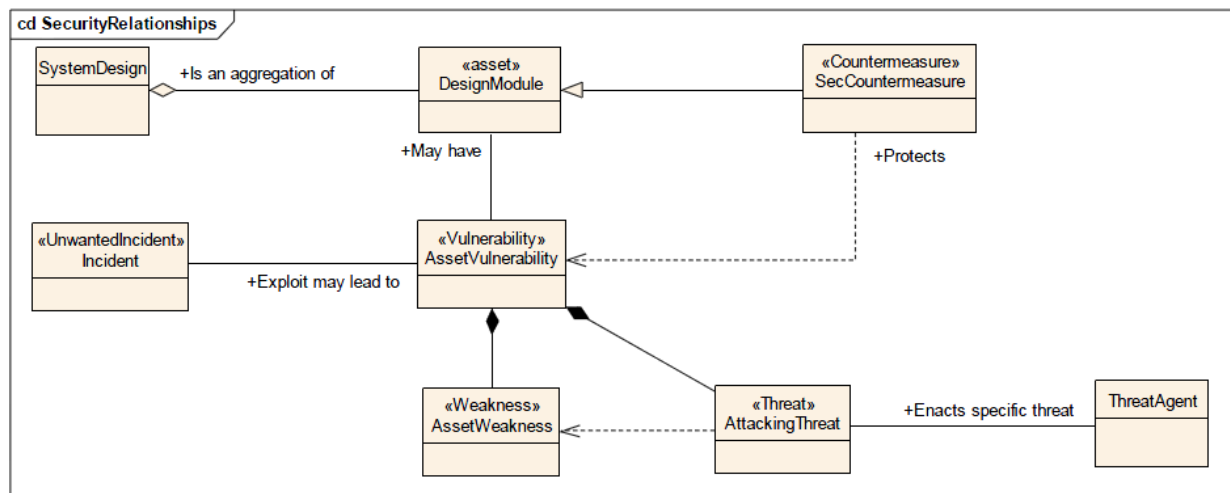

شکل (۴-۱)

مدل پروتکل سیگنالینگ SIP با استفاده از روش TVRA منجر به مشخص شدن آسیب‌پذیری‌های SIP می‌شود و توجه دادن طراحان در زمان پیاده‌سازی سیستم به این آسیب‌پذیری‌ها، می‌تواند به طراحی و پیاده‌سازی سرورهای SIP امن‌تر منجر شود. در ادامه این بخش، پس از معرفی و تشریح روش مدل‌سازی، TVRA یک نمونه از مدل‌سازی این روش برای تحلیل آسیب‌پذیری‌ها آورده می‌شود و مراحل انجام مدل‌سازی با استفاده از TVRA در تحلیل یک شبکه بررسی می‌شود.

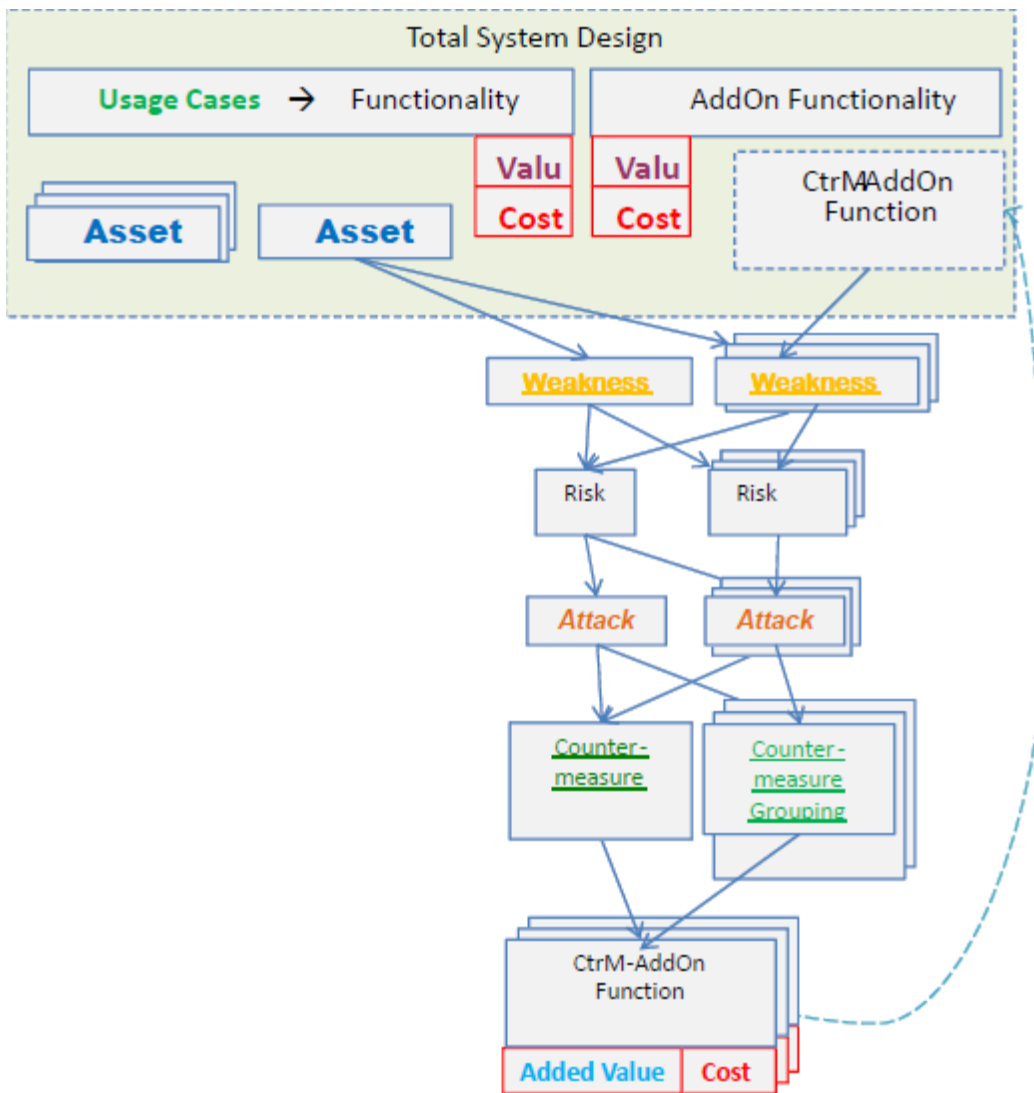
۴-۲- مراحل و چرخه مدل سازی TVRA

طراحی یک سیستم مشخصات سیستم در زمان پیاده‌سازی را نشان می‌دهد. مدل‌سازی TVRA ارتباط بین آسیب‌پذیری و دارایی سیستم، ارتباط بین نقاط ضعف، تهدیدها و مقیاس‌ها را به همراه تعیین ریسک‌ها در طراحی سیستمی نشان می‌دهد. در شکل زیر این ارتباط تعریف شده است. دسته‌بندی‌های موجود مدل‌سازی طبق آنچه در استاندارد ۵۶۱ ۲۰۱ ETSI TS آمده است، رابطه بین دارایی‌های سیستم، تهدیدها، ضعف‌ها، آسیب‌پذیری‌ها و اقدامات پیشگیرانه با طراحی سیستمی در شکل زیر نشان داده شده است

شکل (۲-۴) مدل امنیتی TVRA

طراحی سیستمی، مجموعه‌ای از دارایی‌هاست. دارایی‌های سیستم با آسیب‌پذیری‌ها ارتباط دارد و آسیب‌پذیری‌ها متشکل از ضعف‌ها و تهدیدهاست. اقدامات پیشگیرانه بخش خاص شده‌ای از مجموعه دارایی‌هاست. اقدامات پیشگیرانه به آسیب‌پذیری‌های یک سیستم بستگی دارد. هدف از طراحی سیستمی مناسب، کاهش هر چه بیشتر حوادث ناخواسته در زمان پیاده‌سازی است. در طراحی هر سیستم از تعداد خاصی از کاربردها و توابع پشتیبانی می‌شود. هر کدام از این کاربردها و توابع دارای یک ارزش و یک هزینه برای کاربر و یا برای شبکه هستند. همچنین هر سیستم دارای ارزش‌ها و دارایی‌های خاصی است. هر ارزش و دارایی نیز دارای ضعف‌هایی هستند که ممکن است توسط یک تهدید مورد حمله قرار بگیرند. هر یک از ضعف‌های سیستم به صورت یک یا چند ریسک نمایان می‌شوند. هر ریسک اجازه یک یا چند حمله را به مهاجم می‌دهد که منجر به آسیب‌رسانی و وارد کردن هزینه جبران به سیستم می‌شود. هر حمله را می‌توان از طریق یک اقدام متقابل و پیشگیرانه ۱ سد نمود تا از آسیب‌پذیر بودن سیستم از طریق یک ضعف جلوگیری نمود. به طور کلی در طراحی سیستم تلاش می‌کنیم تا با انجام اقدامات پیشگیرانه، ریسک‌های سیستم را کاهش دهیم. اقدامات پیشگیرانه شامل طراحی دوباره دارایی‌های سیستم و یا ارتقای امنیتی آن‌ها می‌باشد.

شکل (۳-۴) مراحل مدل‌سازی TVRA

هر اقدام متقابل نیازمند یک یا چند تابع برای پیاده‌سازی می‌باشد. هر تابع که به این منظور پیاده‌سازی می‌شود خود یک ارزش و دارایی در سیستم محسوب می‌شود و می‌بایست دوباره در طراحی سیستم در نظر گرفته شود. زیرا ممکن است یک آسیب‌پذیری جدید به سیستم اضافه نماید. به این ترتیب طراحی یک سیستم، بهینه خواهد شد و مدل‌سازی دوباره تکرار می‌شود تا از ارزش‌های ایجاد شده جدید در مقابل آسیب‌پذیری‌های جدید حفاظت نماید و این چرخه تا زمانی که تمام ریسک‌های سیستم حذف شود، ادامه خواهد یافت. این چرخه‌ای است که یک مدل‌سازی TVRA طی می‌نماید تا یک سیستم بهینه را تحویل دهد. در نتیجه این چرخه، مقدار ریسک‌های ارزش‌ها اندازه‌گیری می‌شود و نیازمندی‌هایی تعیین می‌شوند تا مقدار

ریسک‌ها را کاهش دهند. لازم به ذکر است که آسیب‌پذیری‌ها با ضعف‌ها تفاوت‌هایی دارند. مجموعه‌ای از ضعف‌ها که می‌تواند توسط مهاجم مورد تهدید قرار گیرد را آسیب‌پذیری می‌نامیم. در ادامه روش مدل‌سازی TVRA و مراحل آن طبق آنچه در منابع ETSI TR ۷۸۱ ۲۰۰ آمده است، بررسی و معرفی خواهد شد.

۴-۳- مراحل طراحی سیستم از طریق مدل‌سازی TVRA

مدل‌سازی یک سیستم به منظور استفاده از نتایج آن در زمان طراحی سیستم و برای کاهش آسیب‌پذیری‌ها و افزایش مقاومت سیستم در برابر حوادث ناخواسته در زمان پیاده‌سازی موثر است. در این بخش مراحل مدل‌سازی و بخش‌های موجود در آنرا بررسی می‌نماییم.

۴-۳-۱- تعیین اهداف امنیتی

اولین مرحله از مدل‌سازی TVRA تعیین اهداف و مقصود نهایی از طراحی سیستمی می‌باشد. اهداف امنیتی، مشخصه‌هایی تعیین شده از سیستم به منظور محافظت از اطلاعات انتقالی، دریافتی و یا ذخیره‌شده می‌باشد. هدف و اجزای امنیتی یک سیستم باید به صورت دقیق تعریف و تعیین شده باشد. استفاده از این اهداف و اجزای امنیتی در مراحل بعدی مدل‌سازی، به منظور به دست آمدن نقاط ضعف و تهدیدهای سیستم مفید هستند. اهداف امنیتی در طول مدل‌سازی قابل تغییر نیست و این مرحله مبنای تحلیل آسیب‌پذیری‌های یک سیستم می‌باشد. نمونه اهداف امنیتی طبق استاندارد ۵۶۱ ۲۰۱ TS شامل محرمانگی، یکپارچگی، حسابرسی، دسترس‌پذیری و احراز هویت تعیین شده است. اهداف امنیتی در طول طراحی یک سیستم ثابت است و تغییر نمی‌کند و بالاترین سطح نیازمندی‌های طراحی سیستم در

تعیین اقدامات پیشگیرانه در کاهش ریسک‌ها می‌باشد. این اهداف امنیتی در هر سطح دارای مشخصه‌ها و تعریف‌های جداگانه‌ای هستند که در استاندارد ۵۰۸۰ ITU-T X تشریح شده است. به عنوان مثال احراز هویت و شناسایی یک کاربر قبل از سرویس‌دهی توسط شبکه یکی از الزامات و اهداف امنیتی طراحی سیستمی می‌باشد. یک کاربر غیر مجاز شبکه نمی‌تواند خود را به عنوان یک کاربر مجاز معرفی نماید. این کاربر نمی‌تواند امکانات شبکه را مورد استفاده قرار داده و از سرویس‌ها و کاربردهای آن استفاده نماید. تعیین صحت و احراز هویت یک کاربر با استفاده از شناسه‌های منحصر به فردی که برای کاربران تعریف می‌شود، انجام می‌شود. این شناسه و همچنین روش احراز هویت یک کاربر در هر شبکه و سیستم روش‌های متفاوتی دارد.

۴-۳-۲- تعیین نیازمندی‌های امنیتی

نیازمندی‌های تعریف شده در این مرحله از مدل‌ساز بر اساس اهداف امنیتی تعریف شده در مرحله قبل تعیین می‌شود. نیازمندی‌های امنیتی اقدامات و بلوک‌هایی است که نشان می‌دهد کدام هدف امنیتی به دست خواهد آمد.

۴-۳-۳- تعیین سرمایه‌ها و دارایی‌های سیستم

هر سیستم دارای سرمایه‌ها و ارزش‌هایی است که از آن محافظت می‌شود. مشخصه هر دارایی شامل نوع دارایی (فیزیکی، منطقی، انسانی)، نوع فناوری، سطح داده‌های مرتبط با فناوری، زمان و طول دوره معتبر بودن آن دارایی می‌باشد. در مدل نمودن یک سیستم فرض بر آن است که تمام دارایی‌های سیستم دارای ضعف باشند. یک دارایی، مادامی که نقطه ضعفی دارد و احتمال حمله به آن وجود دارد، در معرض خطر یا ریسک قرار دارد. اهمیت یک آسیب‌پذیری منوط به مقدار سطح ارزش و دارایی و احتمال استفاده از ضعف برای حمله دارد. هر چه ضعف یک سیستم در معرض حمله بیشتری باشد، آن ضعف سیستم، آسیب‌پذیری پر

اهمیت‌تری تلقی می‌شود. هر دارایی در یک سیستم، یک سطح اهمیتی دارد که احتمال وقوع حملات بر روی آن‌ها متفاوت است. شدت وقوع حملات به سه سطح (۱-۲-۳) شامل پایین، متوسط و بالا در تقسیم‌بندی شده است. آنطور که در این روش مدل‌سازی عنوان شده است، ارتباط بین ارزش‌ها می‌تواند یک ارتباط چندگانه باشد و یک ارزش و دارایی به چندین دارایی دیگر وابسته باشد.

مقدار	شدت	توضیحات
۱	پایین (Low)	صدمه و خسارت مختصر و ناچیزی از حمله به هدف بوجود آمده است.
۲	متوسط (Medium)	صدمه و خسارت وارد شده به کاربر یا شبکه نمی‌تواند نادیده گرفته شود.
۳	بالا (High)	صدمه به هدف مورد نظر شدید است و اساس فعالیت، آسیب شدید دیده است.

جدول (۴-۱) شدت حمله

۴-۳-۴ - دسته بندی آسیب پذیری ها و تهدیدها

بررسی و تحقیق دقیق سیستم، یک سری از ضعف‌های امنیتی را در آن مشخص می‌نماید. زمانی که مهاجم بتواند از آن ضعف‌ها سوء استفاده نماید و حمله‌ای به سیستم انجام پذیرد، سیستم در آن بخش آسیب‌پذیر است. به ازای هر ضعف موجود در سرمایه‌های سیستم، احتمال یک حمله وجود دارد. از جمع مولفه‌های این جدول، مقدار پتانسیل حمله به دست می‌آید. مولفه‌های توصیف یک تهدید و آسیب‌پذیری شامل زمان- تجربه- دانش و ابزار می‌باشد.

۴-۳-۵- تعیین ریسک ها

شناسایی یک حمله می‌تواند یک عامل در شناسایی ریسک سیستم و یا شناسایی ارزش‌های موردتهدید حملات باشد. تحلیل ریسک‌های سیستم، نشان می‌دهد کدام یک از تهدیدهای بررسی شده دربخش آسیب‌پذیری‌ها و حملات ممکن و اجرایی می‌باشد. وزندهی به ریسک‌ها و شناسایی و کمینه‌کردن احتمال هر تهدید موفق می‌تواند فعالیت‌های مربوطه این مرحله از مدل‌سازی باشد. در این مرحله مرجع پتانسیل وقوع هر کدام از تهدیدهای بیان شده در بخش تحلیل ریسک در مدل‌سازی را تعریف می‌نماید. به این معنی که هر چه مقدار پتانسیل وقوع حمله بالاتر باشد، تهدید مربوطه خطرناک‌تر است. در زیر نمونه‌ای از تحلیل‌های مورد بحث در این مرجع که به کمینه‌سازی پتانسیل تهدید وقفه در سرویس‌دهی کمک می‌کند، آورده شده است. در این بخش، حمله وقفه در سرویس‌دهی، مهاجم دسترس‌پذیری یک سیستم را مختل می‌کند تا کاربران به بخش‌های مجاز سیستم و سرویس‌های آن دسترسی نداشته باشند. روش TVRA مقادیر متفاوت را به سطوح متفاوت زیر مرتبط می‌نماید.

۱- مقدار ۰: یک نمونه از حمله مشاهده شده هاست.

۲- مقدار ۱: نمونه حمله ای باشد توسط میانه مشاهده شده است.

۳- مقدار ۲: نمونه حمله ای باشد تا بالا مشاهده شده است.

استفاده از این مقادیر و مقادیر پایین، متوسط و بالای بدست آمده برای ارزش‌ها در مرحله احتمال وقوع (مرحله ۳)، مقادیر شاخصی را به عنوان معرف حملات مشخص می‌نماید. مقادیر این جدول و احتمال وقوع (مرحله ۳) یک مقیاس برای اندازه‌گیری ریسک‌پذیری ارزش‌ها تعیین می‌نماید. ارزش‌هایی که مورد حمله واقع می‌شوند، دارای ریسک‌های متفاوتی هستند.

۴-۳-۶- تعیین تمهیدات امنیتی

اقدامات امنیتی دارای‌هایی هستند که به یک سیستم به منظور کاهش ریسک اضافه می‌شوند. هدف اقدامات امنیتی، کاهش احتمال حملات و کاهش وقوع حمله می‌باشد. اقدامات امنیتی معمولاً به صورت تغییرات درونی در یک سیستم استاندارد معرفی می‌شود. روش TVRA ریسک‌های امنیتی را مشخص می‌نماید اما نمی‌تواند به صورت اتوماتیک اقدامات امنیتی را تعیین نماید. این عمل نیازمند تجربه و نظارت بر روی سیستم نیز می‌باشد. اقدامات پیشگیرانه می‌توانند در طراحی‌های بعدی به عنوان نقاط ضعف جدید در سیستم مورد بازبینی و ارزیابی قرار گیرند. مکان پیاده‌سازی اقدامات امنیتی می‌تواند در هر جای سیستم باشد. اقدامات امنیتی می‌تواند در یک استاندارد دیگر منتشر گردد.

۴-۳-۷- کمی سازی تهدیدها برای اولویت بندی

پس از تعیین تهدیدها و ریسک‌های سیستم، دسته‌بندی و اولویت‌بندی اقدامات امنیتی بر اساس اهمیت تهدیدها بررسی می‌شود. این اولویت‌بندی از طریق کمی‌سازی تهدیدها بر اساس مقدار خسارت آن‌ها به سیستم انجام می‌شود. تهدیدهای با آسیب بالا به سیستم جزو تهدیدهای اصلی سیستم قرار می‌گیرند و اقدامات امنیتی مقابله با آن‌ها در دسته‌بندی اقدامات امنیتی جزو اقدامات اولیه و اساسی خواهد بود.

۴-۴- نتیجه گیری و فعالیتهای آتی مدلسازی سرور پروکسی SIP در چارچوب IMS

در این پژوهش مدلی از آسیب‌پذیری‌های سیستم سرورهای SIP با توجه به استاندارد مدل‌سازی TVRA تشریح شد.

۴-۴-۱- نتیجه گیری

پیدا کردن یک دسته‌بندی کلی برای تمام آسیب‌پذیری‌های سرورهای SIP به صورتی که تمام حملات اشاره شده در مقالات متنوع را شامل شود، کار دشواری است. به صورت کلی حملات به دودسته مستقل از زمان و وابسته به زمان تقسیم می‌شوند. حملات وابسته به زمان نظیر حملات flooding است که شامل register, register response, Invite Response است. حملات مستقل از زمان حملاتی که نیازمند گذشتن زمان خاصی برای پدید آمدن نتیجه نیستند. مثال‌هایی از این حملات نظیر حملات تغییر محتوای یک پیام ارسالی SQL injection و یا حملات ارسال پیام‌بی‌موقع نظیر Cancel, Bye, Re-Invite می‌باشد. هر کدام از این حملات، یکی از دارایی‌های موجود سرور SIP در شبکه IMS را مورد تهدید قرار می‌دهند. ثبت نام کاربر در شبکه IMS اجباری است و تمام درخواست‌های ارسالی باید احراز هویت شوند. با احراز هویت تمام درخواست‌های ارسالی شده SIP به S-CSCF ترافیک reference point نام‌C که واسط بین S-CSCF و HSS می‌باشد افزایش چشمگیری می‌یابد. این در حالی است که می‌دانیم بالاترین زمان پردازش در پروکسی SIP اختصاص به پیام‌های invite, register دارد، به این ترتیب با احراز هویت تمام درخواست‌ها تعداد درخواست‌های پردازش شده توسط پروکسی SIP به میزان ۷۵٪- کاهش می‌یابد. یکی از روش‌های ارتقای امنیت سرور SIP در IMS استفاده از IPsec است که دشوار و پرمهلت است زیرا منجر به تحمیل سربار اضافی به دلیل رمزنگاری به روش IPsec-ESP می‌شود. در حالی که امن نمودن با روش TLS سربار کمتری نسبت به IPsec ایجاد می‌کند و از الگوریتم PKI بهره

می‌برد. بنابراین TLS به IPsec و باید از TCP برای انتقال استفاده شود. نقطه ضعف دیگر پروکسی، SIP امکان انتخاب روش‌های احراز هویت ضعیف در ارتباط کاربر SIP با شبکه IMS است. یک مهاجم می‌تواند با حذف هدر Authorization از پیام registration کاربر، پروکسی P-CSCF شبکه را مجبور به ایجاد ارتباط حتی بدون رمزنگاری در شبکه نماید. با حذف این هدر شبکه روش احراز هویت early IMS authentication را انتخاب می‌نماید. بدین ترتیب تهدید معادل با این نقطه ضعف در زمانی که عملی شود یک آسیب‌پذیری را به پروکسی تحمیل می‌نماید و منجر به شنود پیام‌های ارسالی و از بین رفتن محرمانگی در ارتباط خواهد شد.

۴-۴-۲- فعالیت‌های آتی :

پس از مدل‌سازی و آسیب‌پذیری‌های سیستم سرورهای SIP، مدل‌سازی مراحل TVRA از طریق برنامه UML می‌تواند مرحله بعدی پژوهش باشد. برای بدست‌آوردن use case view استفاده از دیاگرام‌های UML نظیر class diagrams، use case diagrams و object diagrams منجر به تحلیل سیستم برای شناسایی دارایی‌های آن می‌شود. این شناسایی در تعریف فهرست عملیاتی تمهیدات امنیتی موثر است. از جمله فعالیت‌های قابل انجام در ادامه این پژوهش ادغام مراحل TVRA با مدل‌سازی با دیاگرام‌های UML می‌باشد که دیاگرام‌های تعریف شده، محدوده روشنی از چالش‌ها در پیاده‌سازی سرورهای سه‌گانه SIP در IMS را به ارمغان خواهد آورد.

مراجع

[١]ETSI TS 102 165-1, Telecommunications and Internet converged Services and

Protocols for Advanced Networking (TISPAN); Methods and protocols; Part 1:

Method and proforma for Threat, Risk, Vulnerability Analysis,2006

[٢]ETSI TR 187 002, Telecommunications and Internet Converged Services and

Protocols for Advanced Networking (TISPAN) Threat and Risk Analysis, 2010

[٣]GPP TS 23.228, 3rd Generation Partnership Project; Technical Specification Group

Services and System Aspects; IP Multimedia Subsystem (IMS);Stage 2 (Release 10)

[٤]K. Chalamalsetty, " Architecture for IMS Security to Mobile: Focusing on Artificial Immune

System and Mobile Agents Integration", Master thesis, School of Computing Blekinge

Institute of Technology, Sweden, 2009

[٥]D. Sisalem, J. Floroiu, J. Kuthan, U. Abend, H. Schulzrinne, SIP Security, published by Jhon

Wiley,2009

[٦]J. Rosenberg, H. Schulzrinne," Reliability of Provisional Responses in Session Initiation

Protocol (SIP)" IETF Request for Comments (RFC) 3262, 2002

[٧]T. Russell, The IP Multimedia Subsystem (IMS) Session Control & Other Network

Operations،

published by Mc Graw Hill,2008